

7. Kolik je dle Bible cest k Bohu?

Úvod Různé cesty k Bohu?

V dnešní době se lidé hlásí k různým cestám k Bohu. Věří, že neexistuje jediná pravá cesta k Bohu, ale že jich je mnoho a každá je pro Boha přijatelná, protože Bůh je láska. Není pro Něj důležité, jak ho lidé nazývají, zda Jahve, Ježíš, Alláh, Buddha nebo nějak jinak a není pro Něj důležitá náboženská forma uctívání, zda židovství, křesťanství, islám, buddhismus nebo něco jiného. V rámci, masy lidí, kteří se hlásí k Ježíši Kristu se to projevuje vírou, že různé “křesťanské” církve jsou přijatelné pro Boha a je jedno, zda si následovníci Ježíše Krista říkají křesťané, evangelíci, baptisté, metodisté nebo nějak jinak. Samozřejmě neplatí to absolutně. Některá náboženství se prohlašují za výlučně pravá např. ateismus, islám, náboženství organizace Svědků Jehovových, náboženství Římskokatolické církve, atd. Už jenom z těchto 4 příkladů náboženství, která jsou vzájemně nekompatibilní, je evidentní, že nemohou být všechna výlučně pravá. Při množství různých náboženství, jež existují ve světě, jak má člověk poznat, že pouze jedno z nich je to výlučně pravé a pak v rámci toho náboženství, jak má poznat, že pouze nějaká církev, je výlučně pravá?

I. Teismus nebo ateismus?

Začnu u náboženství. Náboženství lze prvotně rozdělit na teistické a ateistické. Ateismus je náboženství, které je založeno na víře, že Bůh neexistuje. Teismus je náboženství, které je založeno na víře v Boha. Bůh Bible nám sděluje, že každý může poznat, že Bůh existuje, pokud přemýšlí o Božím stvořitelském díle, tedy o člověku, zemi, vesmíru. Bůh Bible uznává pouze jedinou cestu, a to teismus. Ateismus Bůh odmítá jako scestnost:

Římanům 1:18 Boží hněv se zjevuje z nebe proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí, kteří svou nepravostí potlačují pravdu. **19** Vždyť to, co lze o Bohu poznat, je jim přístupné, Bůh jim to přece odhalil. **20** Jeho věčnou moc a božství, které jsou neviditelné, lze totiž od stvoření světa vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle, takže nemají výmluvu. **21** Poznali Boha, ale nevzdali mu čest jako Bohu ani mu nebyli vděční, nýbrž jejich myšlení je zavedlo do marnosti a jejich scestná mysl se ocitla ve tmě. (EB)

Bible říká, že nikdo nemá výmluvu, že nemohl poznat, že Bůh existuje. Je to tedy pouze otázka toho, čemu chce ten který člověk věřit. Pokud chce věřit tomu, že Bůh neexistuje, nepřesvědčí ho o Boží existenci ani Boží stvořitelské dílo.

II. Náboženství Bible nebo ostatní náboženství?

Náboženství Bible jsou 3, a to: 1) náboženství patriarchů; 2) náboženství židovské; 3) náboženství křesťanské. Podle nich lze rozdělit lidskou historii na 3 historické epochy: 1) od stvoření světa do Mojžíšova zákona; 2) od Mojžíšova zákona do Ježíšova ukřižování; 3) od Ježíšova ukřižování do konce světa. Ostatní náboženství zahrnují všechny ostatní náboženské formy uctívání Boha od stvoření světa. Podívejme se na to, kolik cest uznává Bůh Bible v každé z těchto 3 historických epoch.

1. Od stvoření světa do Mojžíšova zákona:

a) Bůh Bible požaduje, aby Ho lidé uctívali v souladu s jeho vůlí:

Od stvoření světa do Mojžíšova zákona existovala pouze dvě náboženství, a to náboženství, které uctívalo Boha Bible v souladu s jeho vůlí a náboženství, které uctívalo boha, nebo bohy, tak, jak si to přáli lidé. Příkladem prvního z nich je náboženství, které vyznával Ábel a příkladem druhého z nich je náboženství, které vyznával Kain. Bůh Bible uznává pouze jedinou cestu, a to uctívání podle Jeho vůle:

Genesis 4:1 Když Adam poznal Evu, svou ženu, počala a porodila Kaina a řekla: "Získala jsem [od] Hospodina muže!" **2** Dále porodila jeho bratra Ábela. Ábel se stal pastýřem ovcí, ale Kain obdělával půdu. **3** Po čase se pak stalo, že Kain přinesl Hospodinu oběť z plodů země, **4** zatímco Ábel přinesl z prvorozených [ovcí] svého stáda a z jejich tuku. A Hospodin pohlédl na Ábela a na jeho oběť. **5** Na Kaina a jeho oběť však nepohlédl. Kain se tedy velmi rozlítil a jeho tvář se zarmoutila. (EB)

Židům 11:4 Vírou Ábel přinesl Bohu lepší oběť nežli Kain. Skrze ni obdržel svědectví, že je spravedlivý (neboť Bůh vydal svědectví o jeho darech), a skrze ni, ačkoli zemřel, dosud mluví. (EB)

b) Bůh Bible uzavírá smlouvu s lidmi a požaduje, aby lidé smlouvu dodržovali:

Bůh Bible je jediným Bohem, kterého má jeho smluvní lid uctívat. Všechny ostatní bohy musí smluvní lid odstranit ze svého středu. Bůh Bible uznává pouze jedinou cestu, a to uctívání Jeho jako Boha:

Genesis 17:5 Nebudeš se už nazývat Abram; tvé jméno bude Abraham. **7** Smlouvu mezi sebou a tebou i tvým potomstvem ve všech pokoleních činím totiž smlouvou věčnou, že budu Bohem tobě i tvému potomstvu. ... **9** Bůh dále Abrahamovi řekl: "Ty i tvoje potomstvo budete mou smlouvu zachovávat ve všech pokoleních. (EB)

Genesis 26:1 ... Izák tedy odešel do Geraru k abímelekovi, pelištejskému králi. **2** Ukázal se mu totiž Hospodin a pravil: ... **4** »Tvé potomstvo rozmnožím jako nebeské hvězdy; tvému potomstvu dám všechny tyto země. V tvém potomstvu dojdou požehnání všechny pronárody země.« **5** To proto, že Abraham uposlechl mého hlasu a dbal na to, co jsem mu svěřil: na má přikázání, nařízení a zákony." (EB)

Genesis 35:1 Potom Bůh Jákobovi řekl: "Vstaň a jdi vzhůru do Bét-elu. Bydli tam a udělej tam oltář Bohu, který se ti ukázal, když jsi utíkal před svým bratrem Ezauem." **2** Jákob tedy řekl své rodině a všem, kdo byli s ním: "Zbavte se cizích bohů, které máte u sebe, očistěte se a převlečte si šaty! **3** Potom vstaňme a pojďme vzhůru do Bét-elu; tam udělám oltář Bohu, který mě vyslyšel v den mé úzkosti a byl se mnou na cestě, kterou jsem šel." **4** Odevzdali tedy Jákobovi všechny cizí bohy, které měli při sobě, i náušnice, jež [nosili] v uších, a Jákob je zakopal pod tím dubem, který stál u Šechemu. (NBK)

c) Bůh Bible soudí jiné bohy a národy, které je uctívají:

Bůh Bible postihuje soudy jiné bohy a trestá národy, které je uctívají. Bůh Bible uznává pouze jedinou cestu, a to uctívání Jeho jako Boha:

Exodus 12:12 Tu noc projdu egyptskou zemí a všechno prvorozené v egyptské zemi pobiji, od lidí až

po dobytek. Všechna egyptská božstva postihnu svými soudy. Já jsem Hospodin. **13** Na domech, v nichž budete, budete mít na znamení krev. Když tu krev uvidím, pomenu vás a nedolehne na vás zhoubný úder, až budu bít egyptskou zemi. **14** Ten den vám bude dnem pamětním, budete jej slavit jako slavnost Hospodinovu. Budete jej slavit po všechna svá pokolení. To je provždy platné nařízení. (EB)

Jeremjáš 50:1 Slovo, které promluvil Hospodin o Babylónu, o zemi kaldejské, skrze proroka Jeremjáše: **2** "Oznamte to mezi pronárody a rozhlase, zvedněte korouhev, rozhlašujte, nic neskrývejte, řekněte: »Babylón je dobyt, Bél je zostuzen, Marduk se děsí.« Jeho modlářské stvůry jsou zostuzeny, děsí se jeho hnusné modly!" **3** Přitáhne na něj pronárod ze severu, ten jeho zemi zpustoší, nikdo v ní nebude bydlet, ani člověk ani dobytek, všichni odejdou jako psanci. **4** "V oněch dnech a v onen čas, je výrok Hospodinův, přijdou Izraelci spolu s Judejci, budou přicházet s pláčem a hledat Hospodina, svého Boha. (EB)

d) Lidé mohou poznat, že Bůh Bible je skutečný Bůh, se kterým nelze srovnávat jiné bohy:

Mocné skutky, kterými Bůh zasáhl do lidské historie, nenechaly lidi na pochybách, že Bůh Bible je skutečný Bůh, se kterým nelze srovnávat jiné bohy. Bůh Bible uznává pouze jedinou cestu, a to uctívání Jeho jako Boha:

Exodus 15:1 Tehdy zpíval Mojžíš a synové Izraele Hospodinu tuto píseň. Vyznávali: "Hospodinu chci zpívat, neboť se slavně vyvýšil, smetl do moře koně i s jezdcem. **2** Hospodin je má záštita a píseň, stal se mou spásou. On je můj Bůh, a já ho vebím, Bůh mého otce, a já ho vyvyšuji. **3** Hospodin je bojovný rek; Hospodin je jeho jméno. **4** Vozy faraónovy i jeho vojsko svrhl v moře, v moři Rákosovém utonul výkvět jeho vozatajstva. **5** Tůň propastné je zavalily, klesli do hlubin jak kámen. **6** Tvá pravice, Hospodine, velkolepá v síle, tvá pravice, Hospodine, zdrtil nepřítele. **7** Nesmírně vyvýšen rozmetáš útočníky, vysíláš své rozhorlení, jako oheň strniště je pozře. **8** Dechem tvého chřípí počaly se kupit vody, příboje zůstaly stát jako hráze, sesedly se tůň propastné v klín moře. **9** Nepřítel si řekl: »Pustím se za nimi, doženu je, rozdělím kořist, ukojím jimi svou duši, meč vytasím, podrobí si je má ruka.« **10** Zadul jsi svým dechem a moře je zavalilo, potopili se jak olovo v nesmírných vodách. **11** Kdo je mezi bohy jako ty, Hospodine? Kdo je jako ty, tak velkolepý ve svatosti, hrozný v chvályhodných skutečích, konající divy? (EB)

Exodus 18:1 Jitro, midjánský kněz, Mojžíšův tchán, uslyšel o všem, co Bůh učinil Mojžíšovi a svému izraelskému lidu, že Hospodin vyvedl Izraele z Egypta. ... **5** Jitro, Mojžíšův tchán, přišel k němu s jeho syny a manželkou na poušť, kde on tábořil, k hoře Boží. **6** Vzkázal Mojžíšovi: "Já, tvůj tchán Jitro, jsem přišel k tobě, i tvoje manželka a s ní oba její synové." **7** Mojžíš tedy vyšel svému tchánovi vstříc, poklonil se a políbil ho. Popřáli si navzájem pokoje a vešli do stanu. **8** Mojžíš vypravoval svému tchánovi o všem, co Hospodin kvůli Izraeli učinil faraónovi a Egyptanům, a o všech útrapách, které je potkaly na cestě, a jak je Hospodin vysvobodil. **9** Jitro měl radost ze všeho dobrého, co Hospodin Izraeli prokázal, a že jej vysvobodil z moci Egypta. **10** Řekl: "Požehnán buď Hospodin, že vás vysvobodil z moci Egypta a z ruky faraónovy, že vysvobodil tento lid z područí Egypta. **11** Nyní jsem poznal, že Hospodin je větší než všichni bohové; odplatil jim podle toho, jak se vypínali nad Izraele." (EB)

2. Od Mojžíšova zákona do Ježíšova ukřižování:

a) Bůh Bible se prohlašuje za jediného Boha a jiné bohy neuznává:

Bůh Bible výslovně prohlašuje, že kromě něj žádný jiný bůh neexistuje. Svému smluvnímu lidu zakazuje uctívat jiné bohy. Bůh Bible uznává pouze jedinou cestu, a to uctívání Jeho jako Boha.

Exodus 20:1 Bůh vyhlásil všechna tato přikázání: **2** "Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. **3** Nebudeš mít jiného boha mimo mne. **4** Nezobrazíš si Boha zpodoběním ničeho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí. (EB)

Izajáš 44:6 Toto praví Hospodin, král Izraele, jeho vykupitel, Hospodin zástupů: "Já jsem první i poslední, kromě mne žádného Boha není. **7** Kdo je jako já? Jen ať se ozve! Ať to oznámí, ať mi to předloží! Od chvíle, kdy jsem navěky ustavil svůj lid, kdo mu oznamuje, co přijde a co má nastat? **8** Nestrachujte se! Nebud'te zmateni. Což jsem ti vše neohlašoval a neoznamoval už předem? Vy jste moji svědkové. Což je Bůh kromě mne? Jiné skály není, já o žádné nevím." **9** Výrobci model jsou všichni k ničemu; modly, které mají za žádoucí, jim nijak neprospějí. Jejich svědkové, ti nic nevidí a nic nevědí, jsou jen pro ostudu. **10** Kdo si boha vyrábí, jen modlu si odlévá; nebude z toho mít žádný prospěch. **11** A všechny jeho společníky poleje stud. Řemeslníci jsou pouzí lidé. Ať se sem všichni shromáždí, ať se tu postaví; propadnou strachu a zastydí se spolu. **12** Kovář kuje modlu, pracuje při žhoucím uhlí, kladivem jí dává tvar, zhotovuje ji silou své paže; přitom hladoví do vysílení, nemůže se ani napít, ač umdlévá. **13** Tesař natahuje šňůru, rudkou načrtává modlu, opracovává ji dláty, rozměruje kružidlem, až jí dá podobu muže, honosný vzhled člověka, a usadí ji v domě. **14** Dá si porazit cedry nebo vezme dub, drnák či křemelák, vypěstoval si je mezi lesními stromy. Zasadil jasan a déšť mu dal vzrůst. **15** Pro člověka je to na topení, něco z toho vezme a ohřeje se. Bud' zatopí a upeče chleba, nebo zhotoví boha a klaní se mu, udělá z toho modlu a hrbí se před ní. **16** Polovinu spálí pod masem, které bude jíst, upeče pečeni a nasytí se. Přitom se ohřeje a zvolá: "To jsem se zahřál, je mi teplo!" **17** Z toho, co zůstalo, si udělá boha, modlu, před kterou se hrbí a již se klaní a k níž se modlí a žadoní: "Vysvobod' mě, jsi přece můj bůh!" **18** Nevědí nic a nechápou, mají oči zalepené a nevidí, jejich srdce nevnímá. **19** Ale on si to nebere k srdci, chybí mu poznání a rozum, aby si řekl: "Polovinu jsem spálil, na žhavém uhlí jsem napekl chleba a upekl maso a jedl jsem, ze zbytku jsem udělal tuhle ohavnost a hrbím se před špalkem." **20** Kdo se zabývá popelem, toho zavádí bláhovost srdce, ten svůj život nevysvobodí, ani se neptá: "Není to, co mám v pravici, pouhý klam?" **21** "Pamatuj na to, Jákože, pamatuj, Izraeli, že jsi můj služebník. Já jsem tě utvořil, jsi můj služebník, Izraeli, u mne nebudeš zapomenut. **22** Zaženu tvou nevěru jak mračno a jako oblak tvé hřichy. Navrať se ke mně, já tě vykoupím." **23** Plesejte, nebesa, vždyť Hospodin to vykoná, hlaholte, nejhlubší útroby země, ať zvučně plesají hory, les a všechny jeho stromy, neboť Hospodin vykoupí Jákože a proslaví se v Izraeli. **24** Toto praví Hospodin, tvůj vykupitel, který tě vytvořil v životě matky: "Já jsem Hospodin, já konám všechno: sám nebesa roztahuji, překlenuj se zemi. Kdo byl se mnou?" **25** Hospodin ruší znamení žvanilů a z věstců činí pomatence, obrací mudrce nazpět a jejich poznání mate. **26** Potvrzuje slovo svého služebníka, plní rozhodnutí ohlášené svými posly. Jeruzalému on praví: "Budeš osídlen!" a judským městům: "Budete zbudována! Pozvednu jej z trosek." (EB)

b) Bůh Bible varuje svůj smluvní lid, aby uctívali pouze Jeho:

Bůh Bible varuje svůj smluvní lidi před trestem za uctívání jiných bohů. Bůh Bible uznává pouze jedinou cestu, a to uctívání Jeho jako Boha:

Deuteronomium 8:1 Bedlivě dodržujte každý příkaz, který ti dnes prikazuji, abyste zůstali naživu, rozmnožili se a obsadili zemi, kterou příslejně přislíbil Hospodin vašim otcům. **2** Připomínej si celou tu cestu, kterou tě Hospodin, tvůj Bůh, vodil po čtyřicet let na poušti, aby tě pokouřil a vyzkoušel a poznal, co je v tvém srdci, zda budeš dbát na jeho přikázání, či nikoli. **3** Pokouřoval tě a nechal tě hladovět, potom ti dával jíst manu, kterou jsi neznal a kterou neznali ani tvoji otcové. Tak ti dával poznat, že člověk nežije pouze chlebem, ale že člověk žije vším, co vychází z Hospodinových úst. **4** Po těch čtyřicet let tvůj šat na tobě nezvetšl a noha ti neotekla. **5** Uznej tedy ve svém srdci, že tě Hospodin, tvůj Bůh, vychovával, jako vychovává muž svého syna. **6** Proto budeš dbát na přikázání Hospodina, svého Boha, chodit po jeho cestách a jeho se bát. **7** Vždyť Hospodin, tvůj Bůh, tě uvádí do dobré země, do země s potoky plnými vody, s prameny vod

propastných tůní, vyvěrajícími na pláni i v pohoří, **8** do země, kde roste pšenice i ječmen, vinná réva, fíkoví a granátová jablka, do země olivového oleje a medu, **9** do země, v níž budeš jíst chléb bez nedostatku, v které nebudeš postrádat ničeho, do země, jejíž kamení je železo a z jejíchž hor budeš těžit měď. **10** Budeš jíst dosyta a budeš dobrořečit Hospodinu, svému Bohu, za tu dobrou zemi, kterou ti dal. **11** Střež se však, abys nezapomněl na Hospodina, svého Boha, a nepřestal dbát na jeho přikázání, práva a nařízení, která ti dnes udílím. **12** Až se dosyta najíš a vystavíš si pěkné domy a usídliš se, **13** až se ti rozmnoží skot a brav, až budeš mít hodně stříbra a zlata, až se ti rozmnoží všechno, co máš, **14** jen ať se tvé srdce nevypíná, takže bys zapomněl na Hospodina, svého Boha, který tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. **15** Vodil tě velikou a hroznou pouští, kde jsou ohniví hadi a štíři, žíznivým krajem bez vody, vyvedl ti vodu z křemene skály, **16** krmil tě na poušti manou, kterou tvoji otcové neznali, aby tě pokořil a vyzkoušel a aby ti nakonec prokázal dobro. **17** Neříkej si v srdci: "Tohoto blahobytu jsem se domohl svou silou a zdatností svých rukou." **18** Pamatuj na Hospodina, svého Boha, neboť k nabytí blahobytu ti dává sílu on, aby utvrdil svou smlouvu, kterou přísahal tvým otcům, jak tomu je dnes. **19** Jestliže však přesto na Hospodina, svého Boha, zapomeš a budeš chodit za jinými bohy, sloužit jim a klanět se jim, dosvědčuji vám dnes, že docela vyhynete. **20** Jako pronárody, které Hospodin před vámi vyhubí, tak vyhynete za to, že jste neposlouchali Hospodina, svého Boha. (EB)

Deuteronomium 11:1 Budeš milovat Hospodina, svého Boha, budeš dbát na to, co ti svěřil, na jeho nařízení, práva a přikázání po všechny dny. **2** Znáte dnes přece to, co vaši synové nepoznali a neviděli, totiž napomínání Hospodina, vašeho Boha, jeho velikost, jeho pevnou ruku a vztaženou paži, **3** jeho znamení a činy, které vykonal uprostřed Egypta na faraónovi, králi egyptském, a celé jeho zemi, **4** všechno, co učinil egyptskému vojsku, jeho koním a vozům, jak je zaplavil vodou Rákosového moře, když vás pronásledovali, ano, Hospodin je vyhubil - tak tomu je dodnes; **5** a co s vámi učinil na poušti, než jste přišli až na toto místo, **6** a jak naložil s Dátanem a Abíramem, syny Rúbenovce Eliába, jak země rozevřela svůj chřtán a pohltila je uprostřed celého Izraele i s jejich rodinami a stany i se všemi jejich přívrženci. **7** Na vlastní oči jste přece spatřili celé to veliké Hospodinovo dílo, které vykonal. **8** Dbejte proto na každý příkaz, který vám dnes udílím, abyste byli rozhodní, až půjdete obsadit zemi, do níž táhnete a kterou máte obsadit, **9** a abyste byli dlouho živi na zemi, o které Hospodin přísahal, že ji dá vašim otcům a jejich potomstvu, v zemi oplývající mlékem a medem. **10** Země, kterou přicházíš obsadit, není totiž jako země egyptská, z níž jste vyšli, kterou jsi oséval semenem a zavlažoval šlapáním čerpadla jako zelinářskou zahradu. **11** Země, do níž táhnete a kterou máte obsadit, je země hor a plání. Pije vodu z nebeského deště. **12** Je to země, o níž Hospodin, tvůj Bůh, pečuje. Oči Hospodina, tvého Boha, jsou na ni neustále upřeny, od začátku roku až do konce. **13** Jestliže budete opravdu poslouchat má přikázání, která vám dnes udílím, totiž abyste milovali Hospodina, svého Boha, a sloužili mu celým svým srdcem a celou svou duší, **14** dám vaší zemi déšť v pravý čas, déšť podzimní i jarní, a budeš sklízet své obilí, svůj mošt a olej **15** a na tvém poli dám růst bylině pro tvůj dobytek; budeš jíst dosyta. **16** Střežte se, aby se vaše srdce nedalo zlákat, takže byste se odchýlili, sloužili jiným bohům a klaněli se jim. **17** To by Hospodin vzplanul proti vám hněvem a zavřel by nebesa, takže by nebylo deště, z půdy by se nic neurodilo a vy byste v té dobré zemi, kterou vám Hospodin dává, rychle vyhynuli. **18** Tato má slova si vložte do srdce a do své duše, přivažte si je jako znamení na ruku a ať jsou jako pásek na čele mezi vašimi očima. **19** Budete jim vyučovat své syny a rozmlouvat o nich, ať budeš sedět doma nebo půjdeš cestou, ať budeš uléhat nebo vstávat. **20** Napíšeš je na veřeje svého domu a na své brány, **21** abyste na zemi, o které Hospodin přísahal vašim otcům, že jim ji dá, dlouho žili vy i vaši synové, aby vaše dny byly jako dny nebes nad zemí. **22** Jestliže budete bedlivě a cele dbát na toto přikázání, které vám prikazuji dodržovat, totiž abyste milovali Hospodina, svého Boha, chodili po všech jeho cestách a přimkli se k němu, **23** vyžene Hospodin před vámi všechny tyto pronárody, takže si podrobíte národy větší a zdatnější, než jste vy. **24** Každé místo, na něž vaše noha šlápně, bude vaše: od pouště po Libanón, od Řeky, řeky Eufratu, až k Zadnímu moři, to vše bude vaše území. **25** Nikdo se proti vám nepostaví, Hospodin, váš Bůh, uvalí strach a bázeň před vámi na celou zemi, kde stanete, jak k vám mluvil. **26** Hleď, dnes vám předkládám požehnání i zlořečení: **27** požehnání,

když budete poslouchat příkazy Hospodina, svého Boha, které já vám dnes prikazuji, 28 a zlořečení, když nebudete poslouchat příkazy Hospodina, svého Boha, sejdete-li z cesty, kterou vám dnes prikazuji, a budete-li chodit za jinými bohy, k nimž se nemáte znát. (EB)

c) Bůh Bible zakazuje svému smluvnímu lidu, aby uctívali cizí bohy:

Bůh Bible prikazuje svému smluvnímu lidu, aby zničili všechny známky uctívání jiných bohů v zaslíbené zemi a zakazuje mu uctívat cizí bohy. Bůh Bible uznává pouze jedinou cestu, a to uctívání Jeho jako Boha:

Deuteronomium 12:1 Toto jsou nařízení a práva, která budete bedlivě dodržovat v zemi, kterou ti dal do vlastnictví Hospodin, Bůh tvých otců, po všechny dny, v nichž budete žít na zemi. **2** Úplně zničíte všechna místa, kde pronárody, jež si podrobíte, sloužily svým bohům na vysokých horách i na pahorcích a pod každým zeleným stromem. **3** Jejich oltáře zboříte, jejich posvátné sloupy roztříštíte, jejich posvátné kůly spálíte, tesané sochy jejich bohů pokácíte a jejich jméno z toho místa vyhladíte. **4** Pro Hospodina, svého Boha, nesmíte udělat nic takového, **5** ale budete vyhledávat místo, které si vyvolí Hospodin, váš Bůh, ze všech vašich kmenů, aby tam spočinulo jeho jméno; tam budeš přicházet. ... **29** Až Hospodin, tvůj Bůh, před tebou vyplní pronárody, které si jdeš podrobit, a až si je podrobíš a usadíš se v jejich zemi, **30** dej si pozor, abys neuvízl v léčce, která po nich zbude, až budou před tebou už vyhlazeny: abys nevyhledával jejich bohy a neřekl: "Jak sloužily tyto pronárody svým bohům, tak to budu dělat i já!" **31** Něco takového nesmíš udělat pro Hospodina, svého Boha, neboť všechno, co ony činily pro své bohy, Hospodin nenávidí jako ohavnost; vždyť ony pro své bohy spalují dokonce své syny a dcery. (EB)

d) Bůh Bible trestá národy, které uctívají jiné bohy:

Bůh Bible soudí a trestá národy, které uctívají jiné bohy. Bůh Bible uznává pouze jedinou cestu, a to uctívání Jeho jako Boha:

Deuteronomium 20:16 Ale v městech těchto národů, které ti dává Hospodin, tvůj Bůh, do dědictví, nenecháš naživu naprosto nikoho. **17** Zničíš je jako klaté, Chetejce, Emorejce, Kenaance, Perizejce, Chivejce a Jebusejce, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh, **18** aby vás neučili jednat podle všelijakých svých ohavností, které činili kvůli svým bohům. Prohřešili byste se proti Hospodinu, svému Bohu. (EB)

e) Bůh Bible je žárlivý Bůh, který chce, aby smluvní lid uctíval pouze Jeho:

Bůh Bible se připodobňuje k žárlivému manželovi a svůj smluvní lid chce mít pouze pro sebe. Bůh Bible uznává pouze jedinou cestu, a to uctívání Jeho jako Boha:

Jozue 24:1 Jozue shromáždil všechny kmeny Izraele v Sichemu; potom svolal všechny starší Izraele, jeho náčelníky, soudce, dozorce a oni se seřadili před Bohem. **2** Pak Jozue řekl všemu lidu: „Takto mluví Jahve, Bůh Izraele: Za Řekou bydlili kdysi vaši otcové, Abrahámův a Nachorův otec Terach, a sloužili jiným bohům. **3** Tu jsem vzal vašeho otce Abraháma z druhé strany Řeky a vodil jsem ho celou kanaánskou zemí, rozmnožil jsem jeho potomstvo a dal jsem mu Izáka. **4** Izákovi jsem dal Jakuba a Ezaua. Ezauovi jsem dal do vlastnictví pohoří Seir. Jakub a jeho synové sešli do Egypta. **5** Potom jsem poslal Mojžíše a Árona a bil jsem Egypt divy, které jsem způsobil v jeho středu; potom jsem vás odtud vyvedl. **6** Vyvedl jsem tedy vaše otce z Egypta a vy jste přišli k moři; Egyptané s vozy a jezdci pronásledovali vaše otce k Rákosovému moři. **7** Tu oni volali k Jahvovi a on mezi vás a Egyptany rozestřel hustou mlhu, obrátil na ně moře a ono je zavalilo. Na vlastní oči jste viděli, co jsem v Egyptě udělal, pak jste dlouho pobývali v poušti. **8** Potom jsem vás uvedl do země Amoritů, kteří bydlí za Jordánem. Válčili s vámi a já jsem vám je vydal do rukou, takže jste

převzali jejich zemi, neboť jsem je před vámi zničil. 9 Pak povstal k válce s Izraelem moabský král, Siporův syn Balak, a poslal pro Beorova syna Balaama, aby vás proklel. 10 Já jsem však Balaama nechtěl vyslechnout: musel vám dokonce požehnat a já jsem vás zachránil z jeho ruky. 11 Pak jste přešli Jordán a dostali jste se k Jerichu, ale obyvatelé Jericha s vámi válčili, Amorité, Perizité, Kanaánci, Chetitě, Gargašité, Chivité a Jebusané, a já jsem vám je vydal do rukou. 12 Poslal jsem před vámi sršně, kteří před vámi zahnali oba amoritské krále, za to nevděčíš ani svému meči, ani svému luku. 13 Dal jsem vám půdu, na niž jste nevynaložili žádnou námahu, města, která jste nepostavili a v nichž jste se usadili, vinice a olivové háje, které jste nevysadili a které jsou vaší potravou. 14 A nyní se bojte Jahva a služte mu dokonale a se vši upřímností; odstraňte bohy, jimž sloužili vaši otcové za Řekou a v Egyptě, a služte Jahvovi. 15 Zdá-li se vám, že není dobré sloužit Jahvovi, vyvolte si dnes, komu chcete sloužit, buď bohům, jimž sloužili vaši otcové za Řekou, nebo bohům Amoritů, v jejichž zemi teď bydlíte. Ale já a moje rodina budeme sloužit Jahvovi.“ 16 Lid odpověděl: „Ani pomyšlení, že bychom opustili Jahva a sloužili jiným bohům! 17 Vždyť Jahve, náš Bůh, nás a naše otce vyvedl z egyptské země, z domu otroctví, on před našima očima způsobil velká znamení a chránil nás po celou cestu, kterou jsme šli, a mezi všemi národy, přes něž jsme procházeli. 18 A Jahve před námi zahnal všechny národy, i Amority, kteří bydleli v této zemi. I my budeme sloužit Jahvovi, neboť on je náš Bůh.“ 19 Tu řekl Jozue lidu: „Vy nedokážete sloužit Jahvovi, neboť on je Bůh svatý, Bůh žárlivý, který nestrpí naše přestupky, ani vaše hříchy. 20 Opustíte-li Jahva a budete-li sloužit bohům cizincovým, on s vámi naloží opět zle a poté, co vám prokázal dobro, vás zničí.“ 21 Lid Jozuovi odpověděl: „Ne! Sloužit budeme Jahvovi.“ 22 Tu řekl Jozue lidu: „Jste sami proti sobě svědky, že jste volili Jahva, abyste mu sloužili.“ Oni odpověděli: „Jsme svědky.“ - 23 „Odvrhněte tedy cizincovy bohy, kteří jsou ve vašem středu, a nakloňte své srdce k Jahvovi, Bohu Izraele.“ 24 Lid Jozuovi řekl: „Budeme sloužit Jahvovi, svému Bohu, poslouchat budeme jeho hlas.“ 25 Toho dne uzavřel Jozue za lid smlouvu; stanovil mu v Sichemu ustanovení a právo. (JB)

f) Bůh Bible trestá svůj smluvní lid a jeho vládce za uctívání cizích bohů:

Bůh Bible trestá svůj smluvní lid a jeho vládce za uctívání cizích bohů. Bůh Bible uznává pouze jedinou cestu, a to uctívání Jeho jako Boha:

Soudců 2:8 I zemřel Hospodinův služebník Jozue, syn Núnův, ve věku sto desíti let. 9 Pochovali ho na jeho dědičném území v Timnat-cheresu v Efrajimském pohoří severně od hory Gaaše. 10 Též celé ono pokolení se odebralo ke svým otcům. Po nich nastoupilo jiné pokolení, které neznalo Hospodina ani jeho dílo, jež pro Izraele vykonal. 11 Izraelci se dopouštěli toho, co je zlé v Hospodinových očích, a sloužili baalům. 12 Opustili Hospodina, Boha svých otců, který je vyvedl z egyptské země. Chodili za jinými bohy, za božstvy těch národů, které byly kolem nich, a klaněli se jim. Tak Hospodina uráželi. 13 Opustili Hospodina a sloužili Baalovi a Ašoretě. 14 Proto Hospodin vzplanul proti Izraeli hněvem a vydal jej do rukou plenitelů a ti jej plenili. Vydal je napospas okolním nepřátelům, že už vůbec před svými nepřáteli nemohli obstát. 15 Pokaždé, když vytrhli do boje, zle na ně dopadla Hospodinova ruka, jak jim to Hospodin prohlásil a přísahou stvrdil. Doléhalo na ně veliké soužení. 16 I povolával Hospodin soudce, aby je vysvobodzovali z rukou plenitelů. 17 Avšak ani své soudce neposlouchali, dál smilnili s jinými bohy a klaněli se jim. Brzo sešli z cesty, po níž chodívali jejich otcové v poslušnosti Hospodinových příkázání; vůbec tak nejednali. 18 Kdykoli jim Hospodin povolával soudce, býval se soudcem a vysvobozoval je z rukou nepřátel po všechny soudcovy dny. Hospodin měl totiž s nimi soucit, když sténali pod svými utlačovateli a tyrany. 19 Po soudcově smrti si však opět počínali hůře než jejich otcové, chodili za jinými bohy, sloužili jim a klaněli se jim. Nevzdali se svých způsobů ani svého zatvrdělého počínání. 20 Proto Hospodin vzplanul proti Izraeli hněvem a prohlásil: "Protože tento pronárod přestoupil moji smlouvu, kterou jsem uložil jejich otcům, a neposlouchají mě, 21 ani já už před nimi nevyženu žádný z těch pronárodů, které ponechal Jozue, než zemřel. (EB)

1 Královská 11:4 Když nadešel Šalomounovi čas stáří, jeho ženy odklonily jeho srdce k jiným bohům, takže jeho srdce nebylo cele při Hospodinu, jeho Bohu, jako bylo srdce jeho otce Davida. **5** Šalomoun chodil za božstvem Sidónanů Aštoretou a za ohyzdnou modlou Amónců Milkómem. **6** Tak se Šalomoun dopouštěl toho, co je zlé v Hospodinových očích, a neoddal se cele Hospodinu jako jeho otec David. **7** Tehdy Šalomoun vystavěl posvátné návrší Kemóšovi, ohyzdné modle Moábců, na hoře, která je naproti Jeruzalému, a Molekovi, ohyzdné modle Amónovců. **8** Totéž udělal pro všechny své ženy cizinky, které pálily kadidlo a obětovaly svým bohům. **9** Hospodin se na Šalomouna rozhněval, že se srdcem odklonil od Hospodina, Boha Izraele, jenž se mu dvakrát ukázal **10** a výslovně mu zakázal chodit za jinými bohy. Ale on nedbal na to, co Hospodin přikázal. **11** Hospodin tedy řekl Šalomounovi: "Protože to s tebou dopadlo tak, že nedodržuješ mou smlouvu a má nařízení, která jsem ti přikázal, zcela jistě odtrhnu království od tebe a dám je tvému služebníku. **12** Avšak za tvého života to neučiním kvůli tvému otci Davidovi. Odtrhnu je až z ruky tvého syna. **13** Celé království však přece neodtrhnu, jeden kmen dám tvému synu kvůli svému služebníku Davidovi a kvůli Jeruzalému, který jsem vyvolil." (EB)

2 Královská 17:6 V devátém roce Hóšeovy vlády dobyl asyrský král Samaří. Vystěhoval Izraele do Asýrie a usadil jej v Chalachu a Chabóru při řece Gózanu a v městech médských. **7** Stalo se to proto, že synové Izraele hřešili proti Hospodinu, svému Bohu, který je vyvedl z egyptské země z područí faraóna, krále egyptského. Oni se však báli bohů jiných **8** a řídili se zvyklostmi pronárodů, které Hospodin před Izraelci vyhnal, i ustanoveními, která vydali králové izraelští. **9** Izraelci podnikali věci, které nemohly obstát před Hospodinem, jejich Bohem: nastavěli si posvátná návrší ve všech svých městech, jak při hlídkové věži, tak v opevněném městě, **10** postavili si posvátné sloupky a kůly na kdejakém vysokém pahorku a pod kdejakým zeleným stromem **11** a pálili tam na všech posvátných návrších kadidlo jako pronárody, které Hospodin před nimi vystěhoval. Dopouštěli se zlých věcí, a tak uráželi Hospodina. **12** Sloužili hnusným modlám, ačkoliv jim Hospodin řekl: "Nic takového nedělejte." **13** Hospodin varoval Izraele i Judu skrze každého proroka a každého vidoucího: "Odvráťte se od svých zlých cest, dbejte na mé příkazy a na má nařízení podle celého zákona, který jsem přikázal vašim otcům a který jsem vám poslal skrze své služebníky proroky." **14** Neuposlechli, ale byli tvrdošíjní jako jejich otcové, kteří nevěřili Hospodinu, svému Bohu. **15** Zavrhl jeho nařízení i jeho smlouvu, kterou uzavřel s jejich otcí, i jeho výstrahy, jimiž je varoval, a chodili za modlářským přeludem a přeludem se stali, následovali pronárody, které byly kolem nich, ačkoli jim Hospodin přikázal, aby byly kolem nich, ačkoli jim Hospodin přikázal, aby nejednali jako ony. **16** Ale oni opustili všechna přikázání Hospodina, svého Boha, a odlili si sochu, dva býčky, udělali si posvátný kůl, klaněli se veškerému nebeskému zástupu a sloužili Baalovi. **17** Prováděli své syny a dcery ohněm, obírali se věštěním a hadačstvím a propůjčovali se k činům, které jsou zlé v Hospodinových očích, a tak ho uráželi. **18** Hospodin se na Izraele velice rozhněval a odvrhl jej od své tváře, nezůstal nikdo, jenom kmen Juda. **19** Ale ani Juda nedbal na příkazy Hospodina, svého Boha. Řídil se zvyklostmi, které zavedl Izrael. **20** Proto Hospodin všechno potomstvo Izraele zavrhl, pokořil je a vydal je do rukou plenitelů, až je vůbec od sebe odmrští. **21** Když odtrhl Izraele od domu Davidova, dosadili za krále Jarobeáma, syna Nebatova. Jarobeám odvrátil Izraele od Hospodina a svedl jej k velikému hříchu. **22** A Izraelci chodili ve všech hříších Jarobeámových, kterých se dopustil, a neupustili od nich. **23** Proto Hospodin odvrhl Izraele od své tváře, jak mu předpovídal skrze všechny své služebníky proroky. Vystěhoval Izraele z jeho země do Asýrie, jak je tomu dodnes. **24** Asyrský král přivedl lid z Babylóna, Kútu, Avy, Chamátu a Sefarvajimu a usadil jej v samařských městech místo Izraelců. Dostali do vlastnictví Samařsko a sídlili v jeho městech. (EB)

2 Paralipomenon 36:11 Sidkijášovi bylo jedenadvacet let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě jedenáct let. **12** Dopouštěl se toho, co je zlé v očích Hospodina, jeho Boha. Nepokořil se před prorokem Jeremjášem a před výrokem Hospodinovým. **13** Dokonce se vzbouřil proti králi Nebúkadnesarovi, který jej zavázal při Bohu přísahou, byl tvrdošíjný a troufalého srdce a nenavrátil se k Hospodinu, Bohu Izraele. **14** Rovněž i všichni kněží předáci a lid se mnohokrát zpronevěřili,

jednali podle kdejakých ohavností pronárodů a poskvřnili Hospodinův dům, který si oddělil jako svatý v Jeruzalémě. 15 Hospodin, Bůh jejich otců, k nim nepřetržitě posílal své posly, protože měl soucit se svým lidem i se svým příbytkem. 16 Oni však Boží posly zesměšňovali, pohrdali jeho slovy a jeho proroky prohlašovali za podvodníky, takže Hospodinovo rozhořčení dolehlo na jeho lid a nebyl, kdo by ho zhojil. 17 Přivedl na ně kaldejského krále, jenž mečem vyvraždil ve svatyni jejich mladé muže, neměl soucit s mladými muži ani s pannami, ani se starci a kmety; Bůh mu všechny vydal do rukou. 18 Také všechny předměty Hospodinova domu, velké i malé, poklady Hospodinova domu a poklady královny a jeho velmožů, to vše odvezl do Babylóna. 19 Dům Boží spálili, jeruzalémské hradby strhli, všechny jeho paláce vypálili a všechno vzácné zařízení bylo zničeno. 20 Pozůstatek lidu, jenž unikl meči, přestěhoval do Babylóna. Stali se otroky, sloužili jemu a jeho synům až do doby, kdy se kralování ujali Peršané. 21 Tak se naplnilo slovo Hospodinovo, které mluvil ústy Jeremjáše: "Dokud si země nevynahradí své dny odpočinku, bude odpočívat po všechny dny, co bude zpustošena, až se vyplní sedmdesát let." (EB)

g) Bůh Bible označuje uctívání jiných bohů za zlé cesty:

Bůh Bible označuje uctívání jiných bohů za zlé cesty, od kterých se jeho smluvní lid musí obrátit. Bůh Bible uznává pouze jedinou cestu, a to uctívání Jeho jako Boha:

Jeremjáš 35:14 Rekábejci plní slova Jónadaba, syna Rekábova, který zakázal svým synům pít víno. Nepijí je až dodnes, protože poslouchají příkaz svého otce. A já jsem k vám mluvil, nepřetržitě jsem mluvil, ale vy jste mě neposlouchali. 15 Posílal jsem k vám všechny své služebníky proroky, nepřetržitě jsem je posílal se slovy: »Obraťte se každý od své zlé cesty, napravte své jednání, nechodte za jinými bohy, neslužte jim. Budete bydlet v zemi, kterou jsem dal vám i vašim otcům.« Ale nenaklonili jste své ucho a neuposlechli jste mě. 16 Synové Jónadaba, syna Rekábova, plní příkaz svého otce, který jim dal; mne však tento lid neposlouchá. 17 Proto Hospodin, Bůh zástupů, Bůh Izraele, praví toto: Hle, uvedu na Judu i na všechny obyvatele Jeruzaléma všechno zlo, jež jsem proti nim vyhlásil, protože jsem k nim mluvil, a neposlouchali, volával jsem na ně, a neodpovídali." 18 A domu Rekábejců Jeremjáš řekl: "Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: Protože jste byli poslušní příkazu svého otce Jónadaba, zachovávali jste všechny jeho příkazy a konali jste přesně to, co vám přikázal, 19 proto Hospodin zástupů, Bůh Izraele, praví toto: Z rodu Jónadaba, syna Rekábova, nebude vyhlazen ten, kdo by stál v mých službách po všechny dny."

3. Od Ježíšova ukřižování do konce světa:

a) Ježíš je jediná cesta k Bohu:

Boží Syn Ježíš Kristus je jediná cesta k Bohu Bible. V nikom jiném není spásy. Není jiné jméno (autorita), ve kterém by lidé mohli být spaseni. Jiná cesta k Bohu Bible neexistuje:

Jan 14:1 "Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věřte v Boha, věřte i ve mne. 2 V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. 3 A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já. 4 A cestu, kam jdu, znáte." 5 Řekne mu Tomáš: "Pane, nevíme, kam jdeš. Jak bychom mohli znát cestu?" 6 Ježíš mu odpověděl: "Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne. 7 Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce. Nyní ho již znáte, neboť jste ho viděli." 8 Filip mu řekl: "Pane, ukaž nám Otce, a víc nepotřebujeme!" 9 Ježíš mu odpověděl: "Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty mě neznáš? Kdo vidí mne, vidí Otce. Jak tedy můžeš říkat: Ukaž nám Otce? 10 Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec je ve mně? Slova, která vám mluvím, nemluvím sám od sebe; Otec, který ve mně přebývá, činí své skutky. 11 Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně; ne-li, věřte aspoň pro ty skutky! (EB)

Skutky apoštolské 4:1 Když Petr a Jan ještě mluvili k lidu, přišli na ně kněží s velitelem chrámové stráže a saduceji, **2** rozhořčení, že učí lid a hlásají, že v Ježíši je vzkříšení z mrtvých. **3** Násilím se jich chopili a vsadili je na noc do vězení, neboť už byl večer. **4** Ale mnozí z těch, kteří slyšeli Boží slovo, uvěřili, takže jich bylo již na pět tisíc. **5** Druhý den se shromáždili jeruzalémští představitelé židů, starší a znalci zákona, **6** velekněz Annáš, Kaifáš, Jan a Alexandr a ostatní z velekněžského rodu, **7** dali předvést Petra a Jana a začali je vyslýchat: "Jakou mocí a v jakém jménu jste to učinili?" **8** Tu Petr, naplněn Duchem svatým, k nim promluvil: "Vůdcové lidu a starší, **9** když nás dnes vyšetřujete pro dobrodiní, které jsme prokázali nemocnému člověku, a ptáte se, kdo ho uzdravil, **10** vězte vy všichni i celý izraelský národ: Stalo se to ve jménu Ježíše Krista Nazaretského, kterého vy jste ukřižovali, ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých. Mocí jeho jména stojí tento člověk před vámi zdráv. **11** Ježíš je ten kámen, který jste vy stavitelé odmítli, ale on se stal kamenem úhelným. **12** V nikom jiném není spásy; není pod nebem jiného jména, zjeveného lidem, jímž bychom mohli být spaseni." **13** Když viděli odvahu Petrovu i Janovu a shledali, že jsou to lidé neučení a prostí, žasli; poznávali, že jsou to ti, kteří bývali s Ježíšem. **14** A když viděli, že ten uzdravený člověk tam stojí s nimi, neměli, co by na to řekli. **15** Poručili jim, aby opustili zasedání; pak se mezi sebou radili: **16** "Co s těmi lidmi uděláme? Bůh skrze ně způsobil zřejmý zázrak. Všichni, kdo bydlí v Jeruzalémě, to vědí, a my to nemůžeme popřít. **17** Aby se to však příliš nerozneslo v lidu, pohrozíme jim, že už Ježíše nikomu nesmějí zvěstovat." **18** Zavolali je tedy a přikázali jim, aby jméno Ježíšovo vůbec nerozhlášovali a o něm neučili. **19** Ale Petr a Jan jim odpověděli: "Posuďte sami, zda je před Bohem správné, abychom poslouchali vás, a ne jeho. **20** Neboť o tom, co jsme viděli a slyšeli, nemůžeme mlčet." **21** A tak jim pohrozili a propustili je, protože nenašli nic, zač by je mohli potrestat; také měli obavy z lidu, neboť všichni chválili Boha za to, co se stalo. **22** Tomu chromému, který byl zázračně uzdraven, bylo totiž už přes čtyřicet let. **23** Když byli Petr a Jan propuštěni, vrátili se mezi své a oznámili, co jim řekli velekněží a starší. **24** Když to bratři uslyšeli, pozdvihli jednomyslně hlas k Bohu a řekli: "Pane, který jsi učinil nebe i zemi i moře a všecko, co je v nich, **25** ty jsi skrze Ducha svatého ústy našeho otce Davida, svého služebníka, řekl: 'Proč zuří pohané hněvem a národy osnují marná spiknutí? **26** Povstávají králové země a vladaři se srocují proti Hospodinu a jeho Mesiáši.' **27** Opravdu se srotili v tomto městě Herodes a Pontius Pilát spolu s pohany i s národem izraelským proti tvému svatému služebníku Ježíšovi, kterého jsi posvětil, **28** a vykonali, co tvá ruka a tvá vůle předem určila. (EB)

b) Ne každý, kdo se hlásí k Ježíši Kristu bude spasen:

Ne každý, kdo se hlásí k Ježíši Kristu bude spasen, ale pouze ten, kdo koná vůli Boha Bible:

Matouš 7:13 Vejděte těsnou branou; prostorná je brána a široká cesta, která vede do záhuby; a mnoho je těch, kdo tudy vcházejí. **14** Těsná je brána a úzká cesta, která vede k životu, a málokdo ji nalézá. **15** Sťezte se lživých proroků, kteří k vám přicházejí v rouchu ovčím, ale uvnitř jsou draví vlci. **16** Po jejich ovoci je poznáte. Což sklizejí z trní hrozny nebo z bodláčí fíky? **17** Tak každý dobrý strom dává dobré ovoce, ale špatný strom dává špatné ovoce. **18** Dobrý strom nemůže nést špatné ovoce a špatný strom nemůže nést dobré ovoce. **19** Každý strom, který nedává dobré ovoce, bude vyťat a hozen do ohně. **20** A tak je poznáte po jejich ovoci. **21** Ne každý, kdo mi říká 'Pane, Pane', vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích. **22** Mnozí mi řeknou v onen den: 'Pane, Pane, což jsme ve tvém jménu neprorokovali a ve tvém jménu nevymítali zlé duchy a ve tvém jménu neučinili mnoho mocných činů?' **23** A tehdy já prohlásím: 'Nikdy jsem vás neznal; jděte ode mne, kdo se dopouštíte nepravosti.' **24** A tak každý, kdo slyší tato má slova a plní je, bude podoben rozváznému muži, který postavil svůj dům na skále. **25** Tu spadl příval, přihnaly se vody, zvedla se vichřice, a vrhly se na ten dům; ale nespádl, neboť měl základy na skále. **26** Ale každý, kdo slyší tato má slova a neplní je, bude podoben muži bláznivému, který postavil svůj dům na písku. **27** A spadl příval, přihnaly se vody, zvedla se vichřice, a obořily se na ten dům; a padl, a jeho pád byl veliký." **28** Když Ježíš dokončil tato slova, zástupy žasly nad jeho učením; **29** neboť je učil jako ten, kdo má moc, a ne jako jejich zákoníci. (EB)

c) Ježíš bude soudit všechny lidi při posledním soudu:

Až přijde Boží Syn Ježíš Kristus k poslednímu soudu, bude soudit všechny lidi, živé i mrtvé, fyzický vesmír skončí a začne věčnost. Ti, kteří poslouchali Boha Bible budou s Bohem v jeho nebeském přibytku. Ti, kteří ho neposlouchali budou od Boha odděleni v místě věčného utrpení:

Jan 5:26 Neboť jako Otec má život sám v sobě, tak dal i Synovi, aby měl život sám v sobě. **27** A dal mu moc konat soud, poněvadž je Syn člověka. **28** Nedivte se tomu, neboť přichází hodina, kdy všichni v hrobech uslyší jeho hlas **29** a vyjdou; ti, kdo činili dobré, vstanou k životu, a ti, kdo činili zlé, vstanou k odsouzení. (EB)

1 Tesalonickým 4:15 Toto vám říkáme podle slova Páně: My živí, kteří se dočkáme příchodu Páně, zesnulé nepředejdeme. **16** Zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve; **17** potom my živí, kteří se toho dočkáme, budeme spolu s nimi uchvázeni v oblacích vzhůru vstříc Pánu. A pak už navždy budeme s Pánem. (EB)

2 Petrův 3:10 Den Páně přijde jako přichází zloděj. Tehdy nebesa s rachotem zaniknou, vesmír se žářem roztaví a země se všemi lidskými činy bude postavena před soud. **11** Když tedy se toto vše rozplyne, jak svatě a zbožně musíte žít vy, **12** kteří dychtivě očekáváte příchod Božího dne! V něm se nebesa roztaví v ohni a živly se rozpustí žářem. **13** Podle jeho slibu čekáme nové nebe a novou zemi, ve kterých přebývá spravedlnost. **14** Proto, milovaní, očekáváte-li takové věci, snažte se, abyste byli čistí a bez poskvrny a mohli ten den očekávat beze strachu před Božím soudem. **15** A vězte, že ve své trpělivosti vám Pán poskytuje čas ke spáse, jak vám napsal i náš milý bratr Pavel podle moudrosti, která mu byla dána. (EB)

Matouš 25:31 Až přijde Syn člověka ve své slávě a všichni andělé s ním, posadí se na trůnu své slávy; **32** a budou před něho shromážděny všechny národy. I oddělí jeden od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů, **33** ovce postaví po pravici a kozly po levici. **34** Tehdy řekne král těm po pravici: 'Pojďte, požehnaní mého Otce, ujměte se království, které je vám připraveno od založení světa. **35** Neboť jsem hladověl, a dali jste mi jíst, žíznil jsem, a dali jste mi pít, byl jsem na cestách, a ujali jste se mne, **36** byl jsem nahý, a oblékli jste mě, byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste za mnou.' **37** Tu mu ti spravedliví odpoví: 'Pane, kdy jsme tě viděli hladového, a nasýtili jsme tě, nebo žíznivého, a dali jsme ti pít? **38** Kdy jsme tě viděli jako pocestného, a ujali jsme se tě, nebo nahého, a oblékli jsme tě? **39** Kdy jsme tě viděli nemocného nebo ve vězení, a přišli jsme za tebou?' **40** Král jim odpoví a řekne jim: 'Amen, pravím vám, cokoli jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.' **41** Potom řekne těm na levici: 'Jděte ode mne, prokletí, do věčného ohně, připraveného ďáblu a jeho andělům! **42** Hladověl jsem, a nedali jste mi jíst, žíznil jsem, a nedali jste mi pít, **43** byl jsem na cestách, a neujali jste se mne, byl jsem nahý, a neoblékli jste mě, byl jsem nemocen a ve vězení, a nenavštívili jste mě.' **44** Tehdy odpoví i oni: 'Pane, kdy jsme tě viděli hladového, žíznivého, pocestného, nahého, nemocného nebo ve vězení, a neposloužili jsme ti?' **45** On jim odpoví: 'Amen, pravím vám, cokoli jste neučinili jednomu z těchto nepatrných, ani mně jste neučinili.' **46** A půjdou do věčných muk, ale spravedliví do věčného života." (EB)

d) Evangelium Ježíše Krista je Boží moc ke spáse pro každého, kdo věří:

Evangelium Ježíše Krista, tedy dobrá zpráva o tom, že Boží Syn Ježíš zemřel za naše hříchy, byl pohřben a vstal z mrtvých, má moc spasit každého člověka, který tomu věří. Žádné jiné evangelium není:

Římanům 1:16 Nestydím se za evangelium: je to moc Boží ke spasení pro každého, kdo věří, předně pro Žida, ale také pro Řeka. **17** Vždyť se v něm zjevuje Boží spravedlnost, která je přijímána

vírou a vede k víře; stojí přece psáno: 'Spravedlivý z víry bude živ.' 18 Boží hněv se zjevuje z nebe proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí, kteří svou nepravostí potlačují pravdu. 19 Vždyť to, co lze o Bohu poznat, je jim přístupné, Bůh jim to přece odhalil. 20 Jeho věčnou moc a božství, které jsou neviditelné, lze totiž od stvoření světa vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle, takže nemají výmluvu. 21 Poznali Boha, ale nevzdali mu čest jako Bohu ani mu nebyli vděční, nýbrž jejich myšlení je zavedlo do marnosti a jejich scestná mysl se ocitla ve tmě. 22 Tvrdí, že jsou moudří, ale upadli v bláznovství: 23 zaměnili slávu nepomíjitelného Boha za zobrazení podoby pomíjitelného člověka, ano i ptáků a čtvernožců a plazů. 24 Proto je Bůh nechal na pospas nečistým vášním jejich srdcí, takže zneuctívají svá vlastní těla; 25 vyměnili Boží pravdu za lež a klanějí se a slouží tvorstvu místo Stvořiteli - on budiž veleben na věky! Amen. 26 Proto je Bůh vydal v moc hanebných vášní. Jejich ženy zaměnily přirozený styk za nepřirozený 27 a stejně i muži zanechali přirozeného styku s ženami a vzplanuli žádostí jeden k druhému, muži s muži provádějí hanebnosti a tak sami na sobě dostávají zaslouženou odplatu za svou scestnost. 28 Protože si nedovedli vážít pravého poznání Boha, dal je Bůh na pospas jejich zvrácené mysli, aby dělali, co se nesluší. 29 Jsou plni nepravosti, podlosti, lakoty, špatnosti, jsou samá závist, vražda, svár, lest, zlomyslnost, jsou donašeči, 30 pomlouváči, Bohu odporní, zpupní, nadutí, chlubití. Vymýšlejí zlé věci, neposlouchají rodiče, 31 nemají rozum, nedovedou se s nikým snést, neznají lásku ani slitování. 32 Vědí o spravedlivém rozhodnutí Božím, že ti, kteří tak jednají, jsou hodni smrti; a přece nejenže sami tak jednají, ale také jiným takové jednání schvalují. (EB)

Galatským 1:6 Divím se, že se od toho, který vás povolal milostí Kristovou, tak rychle odvracíte k jinému evangeliu. 7 Jiné evangelium ovšem není; jsou jen někteří lidé, kteří vás zneklidňují a chtějí evangelium Kristovo obrátit v pravý opak. 8 Ale i kdybychom my nebo sám anděl z nebe přišel hlásat jiné evangelium než to, které jsme vám zvěštovali, budiž proklet! 9 Jak jsem právě řekl, a znovu to opakuji: Jestliže vám někdo hlásá jiné evangelium než to, které jste přijali, budiž proklet! (EB)

* * *

Bůh Bible se prohlašuje za jediného Boha a uznává pouze jedinou cestu, a to uctívání Jeho jako Boha. Boží Syn Ježíš Kristus je jediná cesta k Bohu Bible. Pouze v jménu (autoritě) Ježíše je spása. Pouze ten, kdo koná vůli Boha Bible bude spasen. Až přijde Ježíš Kristus k poslednímu soudu, bude soudit všechny lidi, živé i mrtvé, fyzický vesmír skončí a začne věčnost. Ti, kteří poslouchali Boha Bible budou navěky s Bohem v jeho nebeském příbytku. Evangelium Ježíše Krista je dobrá zpráva o tom, že Boží Syn Ježíš zemřel za hříchy lidí, byl pohřben a vstal z mrtvých, má moc spasit každého člověka před trestem za jeho hříchy, který tomu věří.

Bůh Bible rovněž prohlašuje, že žádný jiný bůh neexistuje. Není jiné cesty k Bohu Bible, než skrze Božího Syna Ježíše Krista. Není jiné jméno (autorita), než Ježíšovo, ve kterém by lidé mohli být spaseni. Ten, kdo nekoná vůli Boha Bible nebude spasen. Až přijde Ježíš Kristus k poslednímu soudu, bude soudit všechny lidi, živé i mrtvé, fyzický vesmír skončí a začne věčnost. Ti, kteří ho neposlouchali budou od Boha odděleni v místě věčného utrpení. Žádné jiné evangelium, žádná jiná dobrá zpráva, jejímž prostřednictvím by mohl být člověk spasen neexistuje.

III.

Důkaz o pravdivosti křesťanského náboženství Bible

1. Ježíšovo vzkříšení jako důkaz pravdivosti křesťanství v poslední historické epoše lidstva:

Pokud je Bůh Bible skutečně jediný Bůh, který existuje, Ježíš Kristus je skutečně jediná cesta k Bohu, evangelium je skutečně Boží moc ke spáse a Ježíš bude skutečně soudit všechny lidi,

pak pro to musí existovat důkaz a Bůh takový důkaz poskytl všem lidem, a to vzkříšením Ježíše Krista z mrtvých:

Skutky apoštolské 17:16 Zatím na ně Pavel v Athénách čekal; když shledal, kolik modlářství je v tom městě, velmi ho to znepokojovalo. **17** Proto mluvil v synagóze se židy a s pohany, kteří uvěřili v jediného Boha; a každý den hovořil i na náměstí s lidmi, kteří tam právě byli. **18** Rozmlouvali s ním i někteří epikurejští a stoičtí filosofové. Jedni se ptali: "Co nám to chce ten nedovzdělanec vykládat?" Druzí říkali: "Zdá se, že nás chce získat pro cizí božstva." Tak soudili, protože Pavel kázal o Ježíšovi a o zmrtvýchvstání. **19** Pak ho vzali s sebou, dovedli na Areopag a tam mu položili otázku: "Rádi bychom se dověděli, jaké je to tvé nové učení, které šíříš. **20** Vždyť to, co nám vykládáš, zní velice podivně. Chceme se tedy dovědět, co to je." **21** Všichni Athénané i cizinci, kteří tam pobývají, ničemu totiž nevěnují tolik času jako tomu, že vykládají a poslouchají něco nového. **22** Pavel se tedy postavil doprostřed shromáždění na Areopagu a promluvil: "Athénané, vidím, že jste v uctívání bohů velice horliví. **23** Když jsem procházel vašimi posvátnými místy a prohlížel si je, našel jsem i oltář s nápisem: 'Neznámemu bohu'. Koho takto uctíváte, a ještě neznáte, toho vám zvěstuji: **24** Bůh, který učinil svět a všechno, co je v něm, ten je pánem nebe i země, a nebydlí v chrámech, které lidé vystavěli, **25** ani si nedává od lidí sloužit, jako by byl na nich závislý; vždyť je to on sám, který všemu dává život, dech i všechno ostatní. **26** On stvořil z jednoho člověka všechno lidstvo, aby přebývalo na povrchu země, určil pevná roční údobí i hranice lidských sídel. **27** Bůh to učinil proto, aby jej lidé hledali, zda by se ho snad nějakým způsobem mohli dopátrat a tak jej nalézt, a přece není od nikoho z nás daleko. **28** 'Neboť v něm žijeme, pohybujeme se, jsme', jak to říkají i někteří z vašich básníků: 'Vždyť jsme jeho děti.' **29** Jsme-li tedy Božími dětmi, nemůžeme si myslet, že božstvo se podobá něčemu, co bylo vyrobeno ze zlata, stříbra nebo z kamene lidskou zručností a důmyslem. **30** Bůh však prominul lidem dobu, kdy to ještě nemohli pochopit, a nyní zvěstuje všem, ať jsou kdekoliv, aby této neznalosti litovali a obrátili se k němu. **31** Neboť ustanovil den, v němž bude spravedlivě soudit celý svět skrze muže, kterého k tomu určil. Všem lidem o tom poskytl důkaz, když jej vzkřísil z mrtvých." (EB)

Bible říká, že Bůh všem lidem poskytl důkaz, že On je jediný pravý Bůh a že bude soudit celý svět skrze muže, kterého k tomu určil, o čemž poskytl všem lidem důkaz tím, že jej vzkřísil z mrtvých. Nikdo tedy nemá výmluvu, že to nemohl poznat. Je to tedy pouze otázka toho, čemu chce ten který člověk věřit. Pokud chce věřit v jiného boha, nebo chce věřit tomu, že existují různé cesty k Bohu, nepřesvědčí ho o opaku ani důkaz Ježíšova vzkříšení z mrtvých.

Ježíšovo vzkříšení z mrtvých současně prokazuje pravdivost Bible jako Božího Slova, pravdivost všech biblických doktrín, jakož i pravdivost tvrzení Ježíše a inspirovaných pisatelů Bible, že Ježíš je Bůh: **Jan 20:26** Osmého dne potom byli učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. Ač byly dveře zavřeny, Ježíš přišel, postavil se a řekl: "Pokoj vám." **27** Potom řekl Tomášovi: "Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuji a věř!" **28** Tomáš mu odpověděl: "Můj Pán a můj Bůh." **29** Ježíš mu řekl: "Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili." (EB)

Bible je tedy Božím standardem, podle kterého lze posuzovat pravdivost, či falešnost jakéhokoliv učení jakéhokoliv náboženství a jakéhokoliv církve. Stačí si přečíst, co je v Bibli a porovnat to s učením lidí. Výsledek bude mnohdy zřejmý i tomu, kdo bude číst Bibli poprvé v životě. I v tomto je velká síla Božího Slova.

Tak na základě důkazu Ježíšova vzkříšení z mrtvých lze v obecné rovině diskvalifikovat jako falešné cesty k Bohu všechna náboženství, která nevěří v Boha Ježíše Krista ukřižovaného, zemřelého a vzkříšeného z mrtvých, který je v dokonalé jednotě s Bohem Otcem a Bohem Duchem Svátým, tedy v Boha Bible. V konkrétní rovině lze demonstrovat diskvalifikaci všech nekřesťanských náboženství na příkladu Islámu a diskvalifikaci všech náboženství, která se hlásí ke

křesťanství, ale odmítají, že Ježíš Kristus je Bůh na příkladu náboženské organizace Svědků Jehovových.

2. Diskvalifikace nekřesťanských náboženství na příkladu Islámu:

Zakladatelem Islámu je Mohamed (zemřel 6/6/632). Posvátnou knihou Islámu je Korán, který byl zapsán Mohamedem cca 500 let poté, kdy byla dokončena poslední kniha Nového zákona (dále jen "NZ"). Hlavní doktríny Islámu vymezuje Korán následovně: 1) není boha kromě Alláha (sura 38:65); Mohamed je jeho prorok (sura 33:40); Islám je jediné pravé náboženství u Alláha (sura 3:18-19); ostatní náboženství mají být poražena (sura 61:9). Korán o sobě prohlašuje, že je knihou, v které není žádná pochybnost (sura 2:2). Jestliže je Korán knihou, v které není žádná pochybnost, tak musí obsahovat pouze pravdu a nic falešného. Korán obsahuje četné zmínky o Ježíšovi. Korán popírá Božskou podstatu Ježíše Krista (sura 5:16-17) a dále popírá jeho ukřižování, smrt a vzkříšení 3 dne: "A oni říkají: 'Zajisté jsme zabili Mesiáše, Ježíše syna Mariina, apoštola Alláha; a oni ho nezabili a ani ho neukřižovali, ale tak se jim to jevílo (jako Ježíš)... Ne! Alláh ho vzal k Sobě...' (sura 4:157-158). Učení Koránu ohledně toho, co se stalo Ježíšovi, je přitom zcela bezvýznamné pro muslimskou víru. Je evidentní, že tvrzení Koránu ohledně toho, co se stalo Ježíšovi je v rozporu s důkazem, který Bůh Bible nabídl všem lidem a kterým je vzkříšení Ježíše Krista z mrtvých a z tohoto důvodu nemůže být Korán pravdivou knihou a stejně tak nemůže být pravdivý Islám. Mimochodem, tvrzení Koránu, že Ježíš nezemřel odporuje i historickému dílu nejvýznamnějšího římského historika období Římského císařství Publia Cornelia Tacita (cca *52/56, †117/120 po Kristu), jež ve svých "Letopisech" (které napsal někdy mezi r. 115. a 117. po Kristu) uvedl, že křesťané mají své jméno po Kristovi, který byl za Tiberiovy vlády popraven podle rozsudku prokurátora Pontia Piláta.

3. Diskvalifikace náboženství, která se hlásí ke křesťanství, ale odmítají, že Ježíš Kristus je Bůh na příkladu náboženské organizace Svědků Jehovových:

Zakladatelem náboženské organizace Svědkové Jehovovi (dále též jen "SJ") byl Charles T. Russell (1852-1916), kterého již od mládí odpuzovala myšlenka existence místa věčného utrpení lidské duše, kterému se také říká peklo. Z tohoto důvodu SJ nevěří ani v peklo a ani v lidskou duši a člověk, který zemře, dle SJ smrtí přestává existovat. Tak Charles T. Russell udělal ze SJ materialisty, kteří věří, že člověk je pouze tělo. Jelikož Ježíš zemřel, tak dle SJ přestal existovat, a proto nemůže být Bůh, neboť Bůh je věčný. Společnost Strážná Věž (dále též jen "SV"), která publikuje učení náboženských ideologů náboženské organizace Svědků Jehovových v časopisech i knižně, vydala v r. 1991 knihu: "Největší člověk, který kdy žil" (str. 111 HBK), ve které popřela božskou podstatu Ježíše a ve které tvrdí, že ani jeho společníci včetně apoštola Petra nevěřili, že je Bůh. (str. 126 HBK). Ježíšovo vzkříšení však prokazuje pravdivost tvrzení Bible, že Ježíš je Bůh.

Již proroci Starého zákona prorokovali, že Bůh přijde v lidském těle na zem:

Izaiáš 9:5 Vždyť se nám narodilo dítě, byl nám dán syn; na jeho ramenou spočine vláda a bude nazýván: Podivuhodný rádce, Mocný Bůh (*el*), Otec věčnosti, Kníže pokoje. 6 Jeho vláda stále poroste a jeho pokoj bude bez konce. Na Davidově trůnu usedne, aby vládl jeho království, aby je ustanovil a upevnil právem a spravedlností od toho dne až navěky. Horlivost Hospodina (*JHVH*) zástupů to způsobí! (B21)

Jeremjáš 23:5 "Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův (*JHVH*), kdy Davidovi vzbudím výhonek spravedlivý. Kralovat bude jako král a bude prozíravý a bude v zemi uplatňovat právo a spravedlnost. 6 V jeho dnech dojde Judsko spásy a Izrael bude přebývat v bezpečí. A nazvou ho tímto jménem: »Hospodin (*JHVH*) - naše spravedlnost.« (EB)

Ježíš prohlásil o sobě, že je jedno s Bohem Otcem:

Jan 8:58 Ježíš jim řekl: "Amen, amen, říkám vám: Dříve než byl Abraham, já jsem." (NBK)

Jan 10:30 Já a Otec jsme jedno." (EB)

Jan 14:11 Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně, už jen kvůli těm skutkům věřte. (B21)

Apoštol Jan napsal, že Ježíš je Bůh, který se stal tělem: Jan 1:1 Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo byl Bůh. 2 To bylo na počátku u Boha. 3 Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. 4 V něm byl život a život byl světlo lidí. 5 To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila. 6 Od Boha byl poslán člověk, jménem Jan. 7 Ten přišel proto, aby vydal svědectví o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. 8 Jan sám nebyl tím světlem, ale přišel, aby o tom světle vydal svědectví. 9 Bylo tu pravé světlo, které osvětluje každého člověka; to přicházelo do světa. 10 Na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal. 11 Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. 12 Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi. 13 Ti se nenarodili, jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž se narodili z Boha. 14 A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. 15 Jan o něm vydal svědectví a volal: "To je ten, o němž jsem řekl: Přichází za mnou, ale je větší, protože tu byl dříve než já." 16 Z jeho plnosti jsme byli obdarováni my všichni milostí za milostí. 17 Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda se stala skrze Ježíše Krista. 18 Boha nikdy nikdo neviděl; jednorozený Syn, který je v náruči Otcově, nám o něm řekl. (EB)

Lukáš napsal, že Ježíš má duši a že je Pán a Bůh: Skutky 2:21 A ()¹³ , [že] každý, kdo bude vzývat Pánovo jméno, bude zachráněn. JI 2,28-32 "(13) ř.: bude; (x) JI 2:28; 22 „Muži izraelští, slyšte tato slova: Ježíše Nazaretského ¹⁴ , muže : dosvědčeného vám od Boha ⁺ mocnými + činy, divy a znameními, které Bůh uprostřed vás skrze něho učinil, jak sami víte,(14) ř.: Nazorejského; 23 tohoto [muže], vydaného : podle ustanoveného úradku a předzvědění Božího, jste skrze ruce bezbožníků ¹⁵ přibili [na kříž] a odstranili.(15) ř.: bezzákonných; 24 [Ale] Bůh ho ¹⁶ vzkřísil, zprostitv [ho] bolestí smrti , protože nebylo možné, aby byl od ní držen.(16) var.: podsvětí (Hádu); 25 Neboť David o něm říká: „Viděl jsem Pána stále před sebou, neboť je po mé pravici, abych nezakolísal; 26 proto se mé srdce zaradovalo a můj jazyk se rozjásal, nadto i mé ^x tělo bude přebývat v naději, 27 neboť nezanecháš mou duši v podsvětí ¹⁷ , aniž dáš svému Svatému ¹⁸ uvidět zkázu.(17) ř.: Hádu; (18) nebo: Zbožnému; 28 Oznámil jsi mi cesty života, ^F naplníš mě radostí před ¹⁹ svou tváří. Ž 16,8-11 "(19) ř.: se; (x) Ž 16:8; 29 „Muži bratři, o praotci Davidovi vám mohu směle říci, že zemřel ²⁰ a byl pohřben a jeho hrob je mezi námi až do dnešního dne ²¹ .(20) ř.: skonat; (21) ř.: do těchto dnů; 30 Byl [to] prorok a věděl, že se mu Bůh přísahou zavázal, že na jeho trůn posadí ()²² potomka z jeho beder ;(22) ř.: z plodu jeho beder; srv. Ž 131,11; 2Sam 7,12n. 31 ⁺ viděl ⁺ do ⁺ budoucnosti a promluvil o Kristově zmrtvýchvstání, [když řekl,] že [jeho duše] nebyla zanechána v podsvětí ²³ a jeho ^x tělo nevidělo zkázu. Ž 16,10 (23) ř.: Hádu; (x) Ž 16:10; 32 Tohoto Ježíše Bůh vzkřísil [a] my všichni jsme toho svědky. ... 36 Ať tedy všechen dům Izraele s jistotou ví ²⁶ , že Bůh učinil toho Ježíše, kterého jste vy ukřižovali, Pánem i Mesiášem ²⁷ ."(26)

nebo: poznává; (27) ř.: Kristem; ... 39 Neboť to zaslíbení platí vám a vašim dětem i všem, kteří [jsou] daleko [a] které si povolá Pán, náš Bůh." (NS)

Apoštol Petr napsal, že Ježíš je Bůh a Spasitel: 2 Petrův 1:1 Šimon Petr, služebník a apoštol Ježíše Krista, těm, kdo dosáhli stejně vzácné víry jako my díky spravedlnosti našeho Boha a Spasitele Ježíše Krista. (EB)

Apoštol Pavel napsal, že Ježíš je požehnaný Bůh, roven Bohu, velký Bůh a Spasitel: Římanům 9:5 jejichž [jsou] otcové a z nichž podle těla [pochází] Kristus, který je nade vším, požehnaný Bůh na věky. Amen. (NBK)

Filipským 2:5 Mějte v sobě to⁺ smýšlení, které [bylo] i v Kristu Ježíši. 6⁽ Ačkoli byl⁾² v podobě Boží, nelpěl na tom⁾³,⁺ že⁺ je roven Bohu,(2) ř.: který jsa; (3) ř.: nepovažoval za kořist; 7 nýbrž⁺ sám sebe zmařil⁴, vzal [na sebe] podobu otroka a stal se podobným lidem. A⁽ když se ukázal⁾⁵ ve způsobu člověka,(4) ř.: vyprázdnil; (5) ř.: byv shledán; (NS)

Titovi 2:13 v očekávání té požehnané naděje, totiž slavného příchodu našeho velikého Boha a Spasitele Ježíše Krista, 14 který dal sám sebe za nás, aby nás vykoupil z veškeré nepravosti a očistil si pro sebe svůj zvláštní lid, horlivě milující dobré skutky. (NBK)

Pisatel Listu Židům napsal, že Ježíš je Bůh, který vše stvořil: Židům 1:1 Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil kdysi Bůh k otcům skrze proroky, 2 ale v těchto posledních dnech mluvil k nám skrze svého Syna, jehož ustanovil dědicem všeho a skrze něhož stvořil celý svět. 3 On je jasem jeho slávy a vyjádřením jeho podstaty; svým mocným slovem nese vše, co je. On se postaral o očištění hříchů a poté usedl po pravici Velebnosti na výsostech. 4 Tento Syn o tolik převyšuje anděly, oč vznešenějšího jména se mu dostalo. 5 Vždyť kterému z andělů Bůh kdy řekl: "Ty jsi můj Syn, já jsem ode dneška Otcem tvým"? A znovu: "Já jemu budu otcem a on mi bude Synem." 6 A znovu, když přivádí Prvorozeného na svět, říká: "Klanějte se mu všichni Boží andělé!" 7 O andělech sice říká: "Ze svých poslušů činí vichry, ze svých služebníků plameny," 8 ale o Synu říká: "Tvůj trůn, Bože, trvá na věčné věky, žezlo spravedlnosti je žezlo vlády tvé. 9 Miluješ spravedlnost a zlo nenávidíš; to proto tě Bůh, tvůj Bůh, pomazal olejem radosti nad společníky tvé." 10 A dále: "Na počátku jsi, Pane, zemi založil, dílem tvých rukou jsou nebesa. 11 Ona pominou, ty budeš vždy, všechna se jako šaty obnosí. 12 Svineš je jako plášť a jako roucho budou změněna, ty však jsi tentýž - tvá léta neskončí!" 13 A kterému z andělů kdy řekl: "Sed' po mé pravici, než ti tvé nepřátele k nohám položím"? 14 Andělé jsou ovšem pouzí služebníci, duchové posílání sloužit těm, jimž se má dostat spásy (B21)

Je evidentní, že tvrzení SV a učení SJ, že Ježíš nemá božskou podstatu je v rozporu s důkazem, který Bůh Bible nabídl všem lidem a kterým je vzkříšení Ježíše Krista z mrtvých, jímž Bůh potvrdil pravdivost Bible, jež tvrdí, že Ježíš má božskou podstatu a z tohoto důvodu nemůže být kniha "Největší člověk, který kdy žil" pravdivou knihou a stejně tak nemůže být pravdivé učení náboženské organizace Svědků Jehovových.

Mimochodem, tvrzení, že Ježíš není Bůh odporuje i víře ranních křesťanů: Ignatius (30-107 po Kristu): "Náš Pán a Bůh, Ježíš Kristus, Syn živého Boha..." (Dopis Efezanům, kap. 15, delší verze). "Neboť náš Bůh, Ježíš Kristus, byl" (Dopis Efezanům, kap. 18, kratší verze). "ZDRŽUJTE SE JEDU HERETIKŮ: ...Někteří z nich říkají, že Syn je pouhý člověk... Mějte se na pozoru před takovými lidmi, aby se nestali léčkou pro vaši duši. (Dopis Tralianským, kap. 6 a 7, delší verze) "...a pokračujte v důvěrném vztahu s Ježíšem Kristem naším Bohem..." (Dopis Tralianským, kap. 7, kratší verze)

Justin Mučedník (110-165 po Kristu): “Neboť Kristus je Král a Kněz a Bůh a Pán a anděl a člověk...” (Dialog s Trifem, kap. 34)

Ireneus (120-202 po Kristu): “Tak, aby Kristu Ježíši, našemu Pánu a Bohu a Spasiteli a Králi...” (Proti herezím, kniha 1., kap. 10, odst. 1)

Společnost Strážná Věž (dále jen “SV”), která jak jsem uvedl publikuje učení náboženských ideologů náboženské organizace Svědků Jehovových v r. 1950 publikovala “Překlad nového světa Křesťanských řeckých písem“, což je Nový zákon náboženské organizace Svědků Jehovových, který na 237 místech “vracel“ božské jméno Jehova (str. 99 HBK) – čímž míní hebrejský tetragramaton JHVH - do textu NZ na místo řeckého slova Kurios - Pán. Když něco někam vracíme, tak to děláme proto, že to tam původně bylo a že to tam patří. Neexistují však žádné důkazy, že se v původních Řeckých Písmech nacházel hebrejský tetragramaton JHVH. Řecká Písma NZ jsou nejlépe zdokumentovaným dílem starověku, existují tisíce manuskriptů - fragmentů i celých knih NZ a dále písemnosti ranních křesťanů, kde jsou citovány verše takřka celého NZ, které tak dobře dokumentují, že v Řeckých Písmech nebyl původně použit hebrejský tetragramaton JHVH, že dokonce i SV, když v r. 1985 vydala revizi meziřádkového anglického překladu Řeckých Písem (The Kingdom Interlinear Translation of the Greek Scriptures), použila pro jeho řeckou část Řecká Písma v textu Westcotta a Horty z r. 1881, kde se hebrejské JHVH nevyskytuje. A tak bez jakýchkoliv důkazů náboženští ideologové náboženské organizace Svědků Jehovových “opravili“ NZ Písma Bible, jež jsou inspirována všemohoucím Bohem. Stejní náboženští ideologové udělali z materialistických SJ polyteisty svým učení, že Ježíš je menším bohem, nežli Bůh Otec, což se projevuje v překladu Bible SJ označením Otce jako Boha s velkým B a Ježíše jako boha s malým b (Jan 1:1 Bible SJ).

IV.

Diskvalifikace náboženství, která se hlásí ke křesťanství

1. Diskvalifikace náboženství, která se hlásí ke křesťanství:

Po diskvalifikaci falešných cest k Bohu, jimiž jsou všechna náboženství, která nevěří v Boha Ježíše Krista ukřižovaného, zemřelého a vzkříšeného z mrtvých, který je v dokonalé jednotě s Bohem Otcem a Bohem Duchem Svatým, tedy v Boha Bible, zůstala pouze náboženství a církve, které se hlásí ke křesťanství. I mezi těmi však existují falešné cesty k Bohu. Jak je lze identifikovat?

Předně Ježíšovo vzkříšení z mrtvých prokazuje pravdivost Bible jako Božího Slova a pravdivost biblických doktrín, mezi které patří i učení o Ježíšově církvi. Dle Bible Ježíšova církev (shromáždění) existuje pouze v univerzálním smyslu a to v nebi a v lokálním smyslu ve formě místních církví (shromáždění), jež jsou roztroušené po celé zemi. Dle vzoru místní církve v NZ, je místní církev autonomní, není součástí žádné pozemské církevní organizace nebo hierarchie sdružující nebo zastřešující jiné církve a o její vnitřních záležitostech nerozhoduje nikdo vně dané místní církve. To znamená, že kromě církve v univerzálním smyslu, která ale existuje v nebi a místních církví roztroušených po celé zemi již neexistuje žádná jiná organizační struktura, kterou by znal NZ.

Na základě důkazu Ježíšova vzkříšení z mrtvých lze tedy v obecné rovině diskvalifikovat jako falešné cesty k Bohu všechna náboženství, jež se hlásí ke křesťanství, která mají jinou organizační strukturu nad úrovní místní církve, pro kterou není Boží autorita v NZ, nebo jejichž jiná učení odporují biblickým doktrínám a ani pro ně není Boží autorita v NZ. V konkrétní rovině lze demonstrovat diskvalifikaci všech náboženství, která se hlásí ke křesťanství, avšak mají jinou organizační strukturu nebo jiná učení, než Bible na příkladu Římskokatolické církve.

2. Diskvalifikace náboženství, která se hlásí ke křesťanství, avšak mají jinou organizační strukturu nebo jiná učení, než Bible na příkladu Římskokatolické církve:

Základní učení Římskokatolické církve jsou shrnuta v katechismu a já jsem z nich vybral pro účely této přednášky pouze některá:

a) Papežství:

Dle Římskokatolické církve, Ježíš ustanovil apoštola Petra za viditelnou hlavu církve. Ježíš mu slíbil nejvyšší moc v církvi. Od smrti apoštola Petra je viditelnou hlavou církve jeho nástupce, biskup města Říma, jemuž katolíci říkají svatý Otec nebo papež: <http://katolicka-kultura.sweb.cz/katechismus/katechismus1.html> (20. ZALOŽENÍ A POČÁTKY CÍRKVE, 65. Jak založil Pán Ježíš Církev? 66. Kterými slovy slíbil Pán Ježíš apoštolu Petrovi nejvyšší moc v Církvi? 67. Kterými slovy ustanovil Pán Ježíš apoštola Petra za viditelnou hlavu Církve? 21. NÁSTUPCOVÉ APOŠTOLŮ, 69. Kdo je od smrti apoštola Petra viditelnou hlavou Církve? 70. Kdo jsou nástupci apoštolů?)

To odporuje Bibli, protože dle Bible je jedinou hlavou církve Ježíš, Bible nezná žádnou viditelnou hlavu církve a nejvyšší moc na nebi i na zemi a tedy i v církvi náleží Ježíšovi:

[Efezským 1:20](#) Sílu svého mocného působení prokázal přece na Kristu: Vzkřísil ho z mrtvých a posadil po své pravici v nebesích, 21 vysoko nad všechny vlády, mocnosti, síly i panstva, nad všechna jména, která jsou vzývána, jak v tomto věku, tak i v budoucím. 22 'Všechno podrobil pod jeho nohy' a ustanovil jej svrchovanou hlavou církve, 23 která je jeho tělem, plností toho, jenž přivádí k naplnění všechno, co jest. (EB)

[Matouš 28:18](#) Ježíš přistoupil a řekl jim: "Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. (EB)

Dále to odporuje Bibli, protože označení "Svatý Otec" náleží pouze Bohu: [Matouš 23:1](#) Tehdy Ježíš mluvil k zástupcům i k svým učedníkům: 2 "Na stoličce Mojžíšově zasedli zákoníci a farizeové. ... 7 líbí se jim, když je lidé na ulici zdraví a říkají jim 'Mistře'. 8 Vy však si nedávejte říkat 'Mistře': jediný je váš Mistr, vy všichni jste bratři. 9 A nikomu na zemi nedávejte jméno 'Otec': jediný je váš Otec, ten nebeský. (EB)

b) Svatí:

Dle Římskokatolické církve jsou svatí ve zvláštním významu ti, které katolická církev pozvedla ke cti oltáře za to, že praktikovali v hrdinské míře křesťanské ctnosti, nebo dali svůj život za víru. Katolická církev jim připisuje zásluhy: <http://www.iencyklopedie.cz/svati/>. Katolíci mají ctít a vzývat svaté v nebi, protože jsou Bohem oslaveni a také našimi pomocníky: <http://katolicka-kultura.sweb.cz/katechismus/katechismus1.html> (28. UCTÍVÁNÍ A VZÝVÁNÍ SVATÝCH, 89. Proč máme ctít a vzývat svaté v nebi?)

To odporuje Bibli, protože dle Bible jsou svatými všichni křesťané, kteří byli ospravedlněni před Bohem ze svých hříchů prostřednictvím oběti Ježíše Krista:

[1 Korintským 1:2](#) církvi Boží v Korintu, posvěceným v Kristu Ježíši, povoláním svatým, spolu se všemi, kteří vzývají jméno našeho Pána Ježíše Krista, ať jsou shromážděni kdekoliv, jinde či u nás: (EB)

[2 Timoteovi 1:8](#) Nestyď se tedy vydávat svědectví o našem Pánu; ani za mne, jeho vězně, se nestyď, nýbrž snáň spolu se mnou všechno zlé pro evangelium. K tomu ti dá sílu Bůh, 9 který nás spasil a povolal svatým povoláním ne pro naše skutky, nýbrž ze svého rozhodnutí a z milosti, kterou nám daroval v Kristu Ježíši před věčnými časy (EB)

[1 Petrův 2:5](#) I vy buďte živými kameny, z nichž se staví duchovní dům, abyste byli svatým kněžstvem a přinášeli duchovní oběti, milé Bohu pro Ježíše Krista. (EB)

c) Maria:

Podle Římskokatolické církve je Maria bezhříšná, vždy panenská, matka Boží, nanebevzatá (po skončení svého pozemského života vzata s tělem i duší do nebeské slávy), Královna nebe a země, Matka církve: <http://www.iencyklopedie.cz/marianska-ucta/>. Katolíci mají nad ostatní svaté ctít a vzývat Pannu Marii, protože je pomocnicí v díle vykoupení, matkou Boží, ze všech nejsvětější a svou přímlovou nejmocnější: <http://katolicka-kultura.sweb.cz/katechismus/katechismus1.html> (28. UCTÍVÁNÍ A VZÝVÁNÍ SVATÝCH, 90. Proč máme nad ostatní svaté ctít a vzývat Pannu Marii?)

To odporuje Bibli, protože dle Bible všichni zhřešili a potřebují být ospravedlněni před Bohem prostřednictvím Ježíšovy oběti: Římanům 3:23 všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy; 24 jsou ospravedlňováni zadarmo jeho milostí vykoupením v Kristu Ježíši. 25 Jeho ustanovil Bůh, aby svou vlastní smrtí se stal smírnou obětí pro ty, kdo věří. Tak prokázal, že byl spravedlivý, když již dříve trpělivě promíjel hříchy. 26 Svou spravedlnost prokázal i v nynějším čase, aby bylo zjevné, že je spravedlivý a ospravedlňuje toho, kdo žije z víry v Ježíše. (EB)

Dále to odporuje Bibli, protože dle Bible žila Maria v manželském vztahu s Josefem a měla další děti:

Matouš 1:24 Když se Josef probudil ze spánku, učinil, jak mu nařídil Pánův anděl, a přijal svou ženu. 25 Ale nepoznal ji, dokud neporodila [svého prvorozeného] syna. A dal mu jméno Ježíš. (11) ř.: nepoznával, tzn. nežil s ní jako muž; (NS)

Marek 6:2 Když přišla sobota, počal učit v synagóze. Mnoho lidí ho poslouchalo a v úžasu říkali: "Odkud to ten člověk má? Jaká je to moudrost, jež mu byla dána? A jak mocné činy se dějí jeho rukama! 3 Což to není ten tesař, syn Mariin a bratr Jakubův, Josefův, Judův a Šimonův? A nejsou jeho sestry tady u nás?" A byl jim kamenem úrazu. 4 Tu jim Ježíš řekl: "Prorok není beze cti, leda ve své vlasti, u svých příbuzných a ve svém domě." (EB)

Rovněž to odporuje Bibli, protože Bible nedává Marii žádné zvláštní tituly a nic neuvádí ani o jejím nanebevzetí v jejím fyzickém těle, jediným králem nade vším je Ježíš a On je i hlavou církve:

Matouš 12:47 Někdo mu řekl: "Hle, tvá matka a tvoji bratři stojí venku a chtějí s tebou mluvit." 48 On však odpověděl tomu, kdo mu to řekl: "Kdo je má matka a kdo jsou moji bratři?" 49 Ukázal na své učedníky a řekl: "Hle, moje matka a moji bratři. 50 Neboť kdo činí vůli mého Otce v nebesích, to je můj bratr, má sestra i matka." (EB)

Matouš 28:18 Ježíš přistoupil a řekl jim: "Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. (EB)

Efezským 1:22 'Všechno podrobil pod jeho nohy' a ustanovil jej svrchovanou hlavou církve, (EB)

Koloským 1:12 a budete děkovat Otci, který vás připravil k účasti na dědictví svatých ve světle. 13 On nás vysvobodil z moci tmy a přenesl do království svého milovaného Syna. (EB)

Zjevení Janovo 17:14 Ti budou bojovat s Beránkem, ale Beránek je přemůže, protože je Pán pánů a Král králů; ti, kdo jsou s ním, jsou povoláni a vyvolení a věrní."

Taktéž to odporuje Bibli, protože Ježíš zemřel za hříchy lidí a dle Bible člověk musí vzývat Pána Ježíše Krista, aby mohl být spasen: Římanům 10:9 Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen. ... 12 Není rozdílu mezi Židem a Řekem: Vždyť je jeden a týž Pán všech, štědrý ke všem, kdo ho vzývají, neboť 13 'každý, kdo vzývá jméno Páně, bude spasen'. (EB)

Též to odporuje Bibli, protože dle Bible je přímlovcem člověka u Boha Otce Ježíš Kristus: 1 Janův 2:1 Synáčekové moji, toto vám píši, abyste nezhřešili. A kdyby někdo zhřešil, máme u Otce přímlovce, Ježíše Krista, [toho] Spravedlivého. (NBK)

d) Celibát:

V Katolické církvi celibát označuje povinnost kněží neuzavřít manželství: <http://www.iencyklopedie.cz/celibat/>.

To odporuje Bibli, protože dle Bible apoštol Petr byl ženatý, jedním z kvalifikačních předpokladů pro to, aby muž mohl vykonávat funkci biskupa je, že je manželem jedné ženy a dobře vede svou rodinu a zakazování manželství je učením démonů:

Matouš 8:14 Když potom Ježíš přišel do Petrova domu, uviděl tam jeho tchyni, jak leží s horečkou. (NBK2006)

1 Timoteovi 3:1 Toto slovo [je] spolehlivé: Dychtí-li někdo po biskupství, touží po krásné práci. **2** Biskup však musí být bezúhonný, manžel jedné ženy, střidmý, rozvázný, pořádný, pohostinný, schopný vyučovat, **3** ne pijan, ne ziskuchtivý [nebo] rváč, ale vlídný, ne svárlivý, ne lakomec. **4** [Ať] dobře vede svou rodinu a udržuje [své] děti v poddanosti se vši počestností **5** (vždyť neumí-li někdo vést svůj vlastní dům, jak se postará o Boží církev?); (NBK)

1 Timoteovi 4:1 Duch však výslovně říká, že v posledních časech někteří odstoupí od víry, naslouchajíce bludným duchům a učením démonů. **2** Pokrytecky mluví lež, mají cejchované svědomí, **3** brání [lidem] vstupovat do manželství, [přikazují] zdržovat se pokrmů, které Bůh stvořil, aby [je] ti, kdo věří a poznali pravdu, s vděčností užívali. (NBK)

e) Kříže, sochy a obrazy Pána Ježíše a svatých:

Dle Katolické církve je potřeba kříže, sochy a obrazy Pána Ježíše a svatých mít v úctě, zejména v případě obrazů a soch posvěcených. Některé obrazy oslavil Bůh zázraky a zvláštním vyslyšením modlitby. Pěkný kříž a pěkné obrazy Pána Ježíše, Panny Marie a svatých jsou důstojnou a vhodnou ozdobou katolického příbytku: <http://katolicka-kultura.sweb.cz/katechismus/katechismus1.html> (28. UCTÍVÁNÍ A VZÝVÁNÍ SVATÝCH, 89. Proč máme ctít a vzývat svaté v nebi?)

To odporuje Bibli, protože dle Bible lidé nesmějí zaměňovat slávu nepomíjejícího Boha za zpodobení obrazu pomíjejícího člověka, ptáků, zvěře a plazů:

Římanům 1:18 Z nebe se zjevuje Boží hněv proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí, kteří zadržují pravdu nepravostí. **19** Vždyť to, co může být o Bohu poznáno, je jim zjevné, Bůh jim [to] přece zjevil. **20** Jeho neviditelné [znaky], totiž ta jeho věčná moc a božství, jsou přece od stvoření světa jasně vidět, když [lidé] přemýšlejí o [jeho] díle, takže nemají výmluvu. **21** Protože když poznali Boha, neoslavovali [ho] jako Boha, ani nebyli vděční, ale ve svých myšlenkách propadli marnosti a jejich nerozumné srdce bylo zatemněno. **22** Prohlašují se za moudré, ale stali se blázny. **23** A zaměnili slávu nepomíjejícího Boha za zpodobení obrazu pomíjejícího člověka, ptáků, zvěře a plazů. (NBK)

f) Dědičný hřích:

Dle Katolické církve každý člověk dědí po Adamovi hřích s náklonností k zlému, utrpení a smrti: <http://katolicka-kultura.sweb.cz/katechismus/katechismus1.html> (11. PRVNÍ LIDÉ A JEJICH PÁD DO OTROCTVÍ HŘÍCHU, 36. Co dědí každý člověk po Adamovi?) <http://www.iencyklopedie.cz/prvotni-hrich/>

To odporuje Bibli, protože dle Bible je hřích porušením zákona, lidé nezdědili hřích po Adamovi, ale zhrěšili a Bůh odplatí každému podle jeho skutků:

Ezechiel 18:4 Hle, mně patří všechny duše; jak duše otcova, tak duše synova jsou mé. Zemře ta duše, která hřeší. (EB)

Římanům 2:5 Svou tvrdostí a nekajícnou myslí si strádáš Boží hněv pro den hněvu, kdy se zjeví spravedlivý Boží soud. **6** On 'odplatí každému podle jeho skutků'. **7** Těm, kteří vytrvalostí v dobrém

jednání hledají nepomíjející slávu a čest, dá život věčný. 8 Ty však, kteří prosazují sebe, odpírají pravdě a podléhají nepravosti, očekává hněv a trest. 9 Soužení a úzkost padne na každého, kdo působí zlo, předně na Žida, ale i na Řeka; 10 avšak sláva, čest a pokoj čeká každého, kdo působí dobro, předně Žida, ale i Řeka. 11 Bůh nikomu nestrání. 12 Ti, kteří neměli zákon a hřešili, také bez zákona zahynou; ti, kteří znali zákon a hřešili, budou odsouzeni podle zákona. 13 Před Bohem nejsou spravedliví ti, kdo zákon slyší; ospravedlnění budou, kdo zákon svými činy plní. (EB)

Římanům 5:12 Skrze jednoho člověka totiž vešel do světa hřích a skrze hřích smrt; a tak smrt zasáhla všechny, protože všichni zhřešili. (EB)

1 Janův 3:4 Každý, kdo se dopouští hříchu, jedná i proti zákonu Božímu, neboť hřích je porušení zákona. (EB)

g) Očistec

Dle Katolické církve do očistce přijde, kdo zemře v milosti posvěcující. V očistci má ještě trpět za hříchy. Duším v očistci pomáháme modlitbou a jinými dobrými skutky, zvláště obětí mše svaté. Komu po smrti zbývají časné tresty za hříchy, ten si je musí ještě vytrpět v očistci: <http://katolicka-kultura.sweb.cz/katechismus/katechismus1.html> (31. OČISTEC, 94. Kdo přijde do očistce? 96. Čím pomáháme duším v očistci?) <http://www.iencyklopedie.cz/ocistec/>

To odporuje Bibli, protože dle Bible jsou lidé očišťováni od svých hříchů na podkladě oběti Ježíše za svého života na zemi a po smrti je čeká už jenom soud:

1 Janův 1:5 A toto je zvěst, kterou jsme od něho slyšeli a vám ji oznamujeme: že Bůh je světlo a není v něm nejmenší tmy. 6 Říkáme-li, že s ním máme společenství, a přitom chodíme ve tmě, lžeme a nečiníme pravdu. 7 Jestliže však chodíme v světle, jako on je v světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše, jeho Syna, nás očišťuje od každého hříchu. 8 Říkáme-li, že jsme bez hříchu, klameme sami sebe a pravda v nás není. 9 Jestliže doznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti. (EB)

Jan 5:28 Nedivte se tomu, neboť přichází hodina, kdy všichni v hrobech uslyší jeho hlas 29 a vyjdou; ti, kdo činili dobré, vstanou k životu, a ti, kdo činili zlé, vstanou k odsouzení. (EB)

Židům 9:27 Lidem je určeno jednou zemřít, a potom je čeká soud. 28 Právě tak se Kristus jednou obětoval, aby snal hříchy mnohých, a podruhé se ukáže ne už kvůli hříchu, ale pro spásu těch, kdo na něj čekají. (B21)

Již na těchto několika učeních je evidentní, že tvrzení katechismu a učení Římskokatolické církve odporují biblickým doktrínám, jejichž pravdivost byla potvrzena důkazem, který Bůh Bible nabídl všem lidem a kterým je vzkříšení Ježíše Krista z mrtvých, z tohoto důvodu nemůže být katechismus pravdivou knihou a stejně tak nemůže být pravdivé učení Římskokatolické církve.

Opět opakuji, že Bible je Božím standardem, podle kterého lze posuzovat pravdivost, či falešnost jakéhokoliv učení jakéhokoliv náboženství a jakéhokoliv církve. Stačí si přečíst, co je v Bibli a porovnat to s učením lidí. Výsledek bude mnohdy zřejmý i začátečníkovi.

V.

Emocionalismus v náboženství

Dalším problémem, kterým se budu zabývat v rámci této přednášky je emocionalismus v náboženství. Jedná se o problém, protože se lidé nechávají vést vlastními emocemi špatným směrem v uctívání Boha, jak ukázu na příkladu ze života. Z času na čas mi různí lidé, které většinou neznám posílají mailem otázky ohledně víry, Boha, Bible, které je trápí a na které hledají odpověď a já se jim snažím odpovědět z Bible. Odpovědi pak zveřejňuji na svých webových stránkách www.viravboha.cz v sekci otázky a odpovědi. Zde je jedná z těchto otázek, která

ozřejmuje problém emocionalismu v náboženství:

Roberte porad'

...V dobách mého hledání jsem zakoušel Boha skrze východní náboženství ... Bhagavadgíta mi byla božím slovem tak jak pro tebe Bible. Po jisté době jsem vyměnil formy a já Boha začal vnímat skrze nádobu křesťanství. Samozřejmě jsem se dostal do rozporu, který jsi zde popisoval. Buďto Ježíš říká pravdu, že je jedinou cestou k Otci a nikdo nepřichází k Otci než skrze něj nebo lže (to jsi psal ty). Takže buď lže Bhagavadgíta, nebo Bible. Vždyť jejich teze se vzájemně vylučují! Jenže má zkušenost srdce mi potvrzovala, že mi Boha zprostředkovával jak Kršna, tak i Kristus! Vždyť jsem žil obě tyto náboženství! Co si počít s tím rozporem? Koho odsoudit? Zkušenost s Bohem mi poskytla obě dvě náboženství stejnou, jenže jejich vnější popis si protirečily! Vyřešil jsem to podobně jako kvantová fyzika v teorii komplementarity. (Jde o jev, kdy se jedna skutečnost jeví dvěma protirečícími způsoby. V jednom momentě je elementární částice vnímána jako bod a v druhém jako vlna. Záleží na způsobu pozorování.) I já tedy hledal jiný způsob pozorování duchovních spisů, aby mé zažité zkušenosti dávaly smysl. Více jsem začal vnímat Bibli jako metaforu a jako jiný úhel pohledu na stejný jev. Proto se na první pohled můžou rozdílné náboženské teze vylučovat. Ano - mé vysvětlení může působit dost těžkopádně. Ale podobně to vnímá mnoho věřících a rozhodně bych je neodsuzoval za blud.. Jestli najdeš jiné východisko z tohoto rozporu sem s tím. Předpokládám, že pro tebe nebude problém prostě prohlásit, že lže Bhagavadgíta a na důkaz sem vložíš nějaké veršiky z Bible. Vžij se ale do mé situace! Bhagavadgítu jsem měl za STEJNOU pravdu jako ty Bibli. Bhagavadgítou mnou mluvil Bůh STEJNĚ jako k tobě promlouvá přes Bibli. Zkus si to představit, že máš ve svém srdci obě dvě knihy na roveň. Mohu proti Bhagavadgítě argumentovat Bibli stejně vášnivě, jako mohu argumentovat proti Bibli Bhagavadgítou. Jak z toho ven? Poradíš mi? K.

Zde je moje odpověď na problém emocionalismu v náboženství:

Bůh stvořil člověka ke svému obrazu, m.j. jako bytost nadanou rozumem i emocemi. Konflikt, který popisuješ se mi jeví jako konflikt mezi rozumem a emocemi. Rozum Tě upozorňuje na rozpor mezi učením Bible a jiným učením, ale emoce (srdce) přijímá obě učení. Ty jsi dal přednost srdci a následně se pokoušíš si to rozumově zdůvodnit (dát si protikladná učení do souladu). Bůh nás stvořil, abychom Ho hledali. (Skutky 17:27) Duch člověka má duchovní potřeby, podobně jako tělo člověka má fyzické potřeby a obě tyto potřeby volají po uspokojení. Člověk má hlubokou vnitřní potřebu věřit v Boha. Je na člověku, jak s touto potřebou naloží. Někdo ji dokáže zcela potlačit a víru v Boha nahradí vírou např. ve vědu (nebo nějakou jinou vírou, protože bez nějaké víry se jednoduše nedá žít). Jiný se snaží tuto duchovní potřebu naplnit a může se přitom dostat do podobného konfliktu jako Ty. Bůh však v Písmu dává návod na to, jak tento konflikt vyřešit. V knize Izajáš Bůh opakovaně zdůrazňuje, že On je jediný pravý Bůh a Spasitel, že kromě něj žádného Boha a Spasitele není. (např. Izajáš 44:6-8, 45:18-21) Bůh popisuje nerozumné počínání člověka, který si z kusu dřeva udělá modlu a pak se před ní klaní, modlí a žadoní: "vysvobod' mě, jsi přece můj bůh!" Z jiného kusu dřeva si udělá oheň, upeče na něm jídlo a zahřeje se. (Izajáš 44:9-17) Tímto způsobem uspokojoval své duchovní i fyzické potřeby. Podle barvitého popisu v Izajáši 44:9-17 výrobci model do své práce při výrobě svého boha a do jeho uctívání dávali své srdce, avšak na úkor rozumu a v konečném důsledku i na úkor srdce. Přečti si, jak snahu modlářů komentuje Bůh: "Nevědí nic a nechápou, mají oči zalepené a nevidí, jejich srdce nevnímá. Ale on si to nebere k srdci, chybí mu poznání a rozum, aby si řekl: 'Polovinu jsem spálil, na žhavém uhlí jsem napekl chleba a upekl maso a jedl jsem, ze zbytku jsem si udělal tuhle ohavnost a hrbím se před špalkem.' Kdo se zabývá popelem, toho zavádí bláhovost srdce, ten svůj život nevysvobodí, ani se neptá: 'Není to, co mám v pravici, pouhý klam?'" (Izajáš 44:18-20) Bůh nám zde ukazuje, že máme při jeho hledání a uspokojování svých duchovních potřeb použít rozum, abychom Jej našli a nasměrovali k němu své srdce. Jedině tak lze nalézt a obnovit vztah s Bohem, který každý z nás ztratil, protože každý z nás zhřešil (Římanům 5:12) Obrácený postup, tj. hledat Boha srdcem a pak si svou víru zdůvodňovat rozumem, znamená vystavit se svodu bláhovosti srdce, neboť srdce

člověka nedokáže rozlišit pravdivost či falešnost nějakého učení. Pokud se chceme duchovně nasýtit, musíme poslechnout, co říká Bůh, neboť Jeho úmysly jsou nad naše úmysly a Jeho cesty nad naše cesty a Boží Slovo nám bude spolehlivým průvodcem. (Izajáš 55)

Žádný člověk nepoznal sám ze sebe Pánovou mysl. (Římanům 11:33-34) Jediný způsob, jak můžeme poznat Pánovou mysl je prostřednictvím Pánova Slova, které je pro nás zjeveno v Písmu. Moje rada je tedy taková, aby jsi použil rozum a posoudil důkazy, které nám Bůh poskytl k prokázání pravdivosti tvrzení, že Ježíš je jediná cesta k Otci a žádná jiná cesta neexistuje. Klíčovým důkazem, který potvrzuje pravdivost Bible a křesťanství je Ježíšovo vzkříšení z mrtvých. To, že Bůh odmítá jakoukoliv jinou formu náboženství, vyjma té, kterou sám autorizoval je z Bible zcela zřejmé (např. Izajáš 46, Skutky 17). Pomineme-li dobu patriarchálního rodinného, resp. rodového náboženství, jehož nejznámějším představitelem je Abrahám, kdy Bůh komunikoval přímo s patriarchou, hlavou rodu, který plnil funkci prostředníka s Bohem a kněze přinášejícího zvířecí oběti za hříchy členů svého rodu, dostáváme se do doby národního náboženství, kdy Bůh cca v 15. století před Kristem uzavřel smlouvu prostřednictvím Mojžíše s jediným fyzickým národem, který si vyvolil, a to Izraelem, aby skrze ně naplnil svůj plán spásy v Kristu pro lidi ze všech národů. Stará smlouva měla připravit Izraelce na příchod Spasitele, aby jej byli schopni identifikovat (což se podařilo části z nich po Ježíšově vzkříšení z mrtvých) a vydat o něm svědectví ostatním národům. Stará smlouva neobsahovala řešení základního problému člověka, kterým je jeho hřích a oddělení člověka od Boha v důsledku hříchu. Zvířecí oběti za hříchy, které přinášely velekněží, pouze připomínaly Izraelcům jejich hříchy (Židům 10:3). Trestem za hřích je smrt (Římanům 6:23) Řešení problému hříchu přinesla až Ježíšova oběť na kříži, kdy On vzal náš trest za naše hříchy (smrt) na sebe. Jeho krví Bůh zpečetil Novou smlouvu, která nahradila Starou smlouvu. Novou smlouvu uzavírá Bůh s každým člověkem, ať Židem, či pohanem individuálně, prostřednictvím Ježíše Krista, pokud člověk akceptuje podmínky smlouvy, jež jsou jasně stanoveny v NZ. Všichni Ti, kteří uposlechli evangelium pak tvoří duchovní Izrael. Za jejich hříchy již Ježíš zaplatil svou smrtí na kříži a jim Bůh slibuje věčný život v Kristu (Římanům 6:23), který bude naplněn v nebesích.

VI.

Kdo je a kdo není křesťanem?

Poslední otázkou, kterou se budu zabývat v rámci této přednášky je kdo je a kdo není křesťanem. Odpověď na tuto otázku nezávisí na člověku, ale pouze na Bohu. Boží Slovo, jež je pro nás zapsáno v Novozákonních Písmech Bible, obsahuje veškeré poznání, které člověk potřebuje znát, aby se mohl stát křesťanem, tzn. aby jej Bůh spasil. Boží Slovo je standardem, na podkladě kterého může každý člověk poznat pravdu o tom, zda je, či není křesťanem, zda je, či není spasen.

1) Dle Písma je křesťanem člověk, který:

- a) Uvěřil evangeliu, tedy dobré zprávě, že Boží Syn Ježíš Kristus zemřel za jeho hříchy, byl pohřben, vstal z mrtvých a nabízí mu spásu, tj. záchranu před Božím trestem za jeho hříchy a věčný život v Božím nebeském příbytku, dále vyzná Ježíše jako svého Pána, učiní pokání ze svých hříchů a je pokřtěn ponořením do vody na odpuštění svých hříchů a tím přijal Boží dar spásy (Marek 16:16, Skutky 2:21-42, Římanům 6:1-10, 10:9-10, 1. Petrova 3:21).
- b) Věří v jediného pravého Boha, který se zjevil lidem v osobě Otce, v osobě Syna Ježíše Krista a v osobě Ducha Svatého, z nichž každý má Božskou podstatu, ale každý má jinou roli v plánu spásy člověka (Matouš 28:19, Filipským 2:11, Židům 1:8, Skutky 5:3-4).
- c) Má pouze jediného duchovního Otce, Boha, který je v nebesích (Matouš 5:16, 23:9).
- d) Má pouze jediného prostředníka s Bohem a tím je Ježíš Kristus, jež má Božskou a lidskou podstatu (1. Timoteovi 2:5, Filipským 2:5-11).
- e) Je součástí univerzální církve (eklesie = shromáždění), kterou postavil Ježíš Kristus a která nepřetržitě existuje ode dne Letnic v 1. století po Kristu do dnešní doby (Matouš 16:18, Skutky

2:47, Římanům 12:5, 1. Korintským 12:27, Efezským 5:23, Židům 12:23) a (pokud v jeho místě existuje) i členem místní církve (ekklesia = shromáždění), která je nezávislá na jiných církvích a "církevních autoritách" a spravuje si vlastní záležitosti sama (Římanům 1:7, 16:16, 1. Korintským 1:2, Galatským 1:2, Filipským 1:1, Koloským 1:2, Zjevení 1:11-3:22).

f) Má pouze jedinou hlavu církve a velekněze, Ježíše Krista (1. Korintským 11:3, Efezským 5:23, Židům 4:14).

g) Respektuje - jako výlučně závaznou - autoritu Božího Slova zapsaného v Novozákonních Písmech Bible (2. Janova 9).

h) Uctívá Boha v souladu s Boží vůlí zapsanou v Novozákonních Písmech Bible (Matouš 26:26-29, 1. Korintským 11:23-29, Skutky 20:7, Koloským 3:16, Skutky 2:42, 1. Korintským 16:2).

ch) Je knězem Bohu a přináší Bohu oběti svým svatým životem (1. Petrova 2:5, 9, Římanům 12:1).

i) Žije v souladu s Boží vůlí zapsanou v Novozákonních Písmech Bible (John 8:31-32).

2) Kdo není křesťanem? Křesťanem není člověk, který:

a) Neuvěřil evangeliu, nebo sice uvěřil evangeliu, ale nejedná podle Boží vůle, aby mohl přijmout Boží dar spásy, např. nebyl pokřtěn na odpuštění hříchů (Marek 16:16, Matouš 7:21, Lukáš 6:46, 2. Tesalonickým 1:8).

b) Věří v jiné bohy, např. v Boha Otce a Boha Ježíše Krista, nebo Alláha, atd. (Marek 12:32).

c) Má i jiné duchovní "otce", např. papež - "svatý otec", katoličtí kněží – oslovení "otče" (Matouš 23:9).

d) Má i jiné "prostředníky" s Bohem, např. Pannu Marii, katolické "svaté" (Skutky 4:12, Židům 12:24).

f) Má i jiné "hlavy" církve, např. papeže, patriarchu, prezidenta, nebo kolektivní orgán.

g) Nerespektuje jako výlučně závaznou autoritu Božího Slova zapsaného v Novozákonních Písmech Bible, ale má i jiné autority, např. katechismus, Knihu Mormon, Korán, jiné knihy.

h) Neuctívá Boha v souladu s Boží vůlí zapsanou v Novozákonních Písmech Bible, např. nepřijímá chléb a víno při Pánově večeři každý první den v týdnu (neděle), atd.

ch) Má i jiné "kněží", např. katoličtí nebo protestantští kněží.

i) Nežije v souladu s Boží vůlí zapsanou v Novozákonních Písmech Bible, např. křižáci, kteří šířili víru mečem místo Božího Slova, lidé, kteří žijí v hříchu, atd.

Výše uvedené jsou základní ukazatelé z Písma, podle kterých si může každý člověk zodpovědět otázku, zda je či není křesťanem. Jinak odkazují na Novozákonní Písma Bible, která jsou jediným zdrojem pravdy o tom, co má člověk udělat a jak má žít, aby se mohl považovat za křesťana a součást církve vybudované Ježíšem Kristem.

Závěr

Proč Ježíš a ne Buddha, Mohamed nebo nějaký další duchovní vůdce? Buddha, Mohamed a další náboženští vůdci žili, zemřeli a jsou mrtví. Bude-li člověk následovat jejich učení, nijak ho to nezachrání před trestem za jeho hříchy. Ježíš Kristus je jediný, kdo v lidské historii vstal z mrtvých. Bude-li člověk následovat Jeho učení, bude žít na věky s Bohem v Jeho nebeském království.

Vzkříšením Ježíše z mrtvých Bůh poskytl všem lidem důkaz, že Ježíš je jediná cesta k Bohu a že žádná jiná cesta k Bohu neexistuje. Současně jím potvrdil pravdivost biblických doktrín, které však řada náboženství a církví nerespektuje. Ježíš přitom varuje ty, kteří ubírají z Jeho Slova, nebo kteří přidávají k Jeho Slovu: **2 Janův 1:9** Žádný, kdo odstupuje a nezůstává v Kristově učení, nemá Boha; kdo zůstává v Kristově učení, ten má Otce i Syna. (NBK)

Důvod, proč existuje tolik různých náboženství je jednak ten, že mnozí lidé chtějí uctívat Boha po svém, podobně jako Kain chtěl uctívat Boha po svém (1. Mojžišova 4:3-8) a jednak ten, že řada dalších lidí při uctívání Boha slepě následuje lidské tradice, které odporují Božímu Slovu, podobně jako farizeové slepě následovali lidské tradice, které odporovaly Božímu Slovu (Marek 7:1-13). Tito lidé se nepodřizují Boží vůli zjevené Duchem Svatým v Novozákonních Písmech Bible. Bůh jejich uctívání nepřijímá, protože nekonají Jeho vůli (Matouš 7:21-23). Podobně Bůh odmítl Kainovo uctívání a uctívání farizeů, kteří nekonali Jeho vůli.

Každý člověk, který zkoumá Bibli, je schopen poznat, alespoň v základech, jaká je Boží vůle pro člověka, aby byl spasen a podle tohoto Božího standardu odlišit falešná učení lidí od pravdy Božího Slova.

Děkuji Vám za pozornost.

B 19.01.2013 RH

Revize 06.03.2013

* *HBK - Svědkové Jehovovi - Hlasatelé Božího Království*